

THY
CHAMBER
MUSIC
FESTIVAL

THY KAMMERMUSIKFESTIVAL 2023

Bestyrelse:

Aase Odfeldt, formand
Jens-Henrik Bech, næstformand
Dorte Kjær
Erik Lyng
Poul Rosander

Kunstnerisk leder: Craig Goodman

Todbølvej 16, 7752 Snedsted
Tlf. 9792 0902 eller 9793 4892
mail@thychambermusicfestival.dk
www.thychambermusicfestival.dk

Tekst: Lektor emeritus: Tore Mortensen
Sats og layout: Aase Odfeldt
Tryk: Trykkeriet Friheden

Forsidefoto: Jens Kristian Kjærgaard

INDHOLD

Præsentation af lærerne	side 4
Præsentation af deltagerne	side 7
Fredag den 18. august kl. 19.30 Thisted Kirke, Vestergade 3, 7700 Thisted	side 10
Lørdag den 19. august kl. 15.00 Kirsten Kjærs Museum, Langvadvej 64, 7741 Frøstrup	side 14
Søndag den 20. august kl. 19.30 Vorupør Kirke, Bredkærvej 1, Nr. Vorupør, 7700 Thisted	side 19
Tirsdag den 22. august kl. 19.30 Thisted Musikteater, Håndværkertorv 1, 7700 Thisted	side 25
Tirsdag den 22. august kl. 19.30 Lemvig Kirke, Torvet 15, 7620 Lemvig	side 29
Onsdag den 23. august kl. 19.30 Vestervig Kirke, Klostergade 1, 7770 Vestervig	side 34
Onsdag den 23. august kl. 19.00 Vor Frue Kirke, Vor Frue Plads 1, 9000 Aalborg	side 35
Onsdag den 23. august kl. 19.30 Ansgarkirken, Ansgarsvej 15, Øster Jølby, 7950 Erslev	side 41
Torsdag den 24. august kl. 19.30 Klitmøller Kirke, Vangvej 8, Klitmøller, 7700 Thisted	side 42
Torsdag den 24. august kl. 19.00 Musikhuset, Kystvej 224, Dokkedal, 9280 Storvorde	side 43
Fredag den 25. august kl. 19.30 Viborg Musiksal, Gravene 25, 8800 Viborg	side 44
Fredag den 25. august kl. 19.30 Hvidbjerg Vesten Aa Kirke, Hedegårdsvej 57a, 7755 Bedsted	side 45
Lørdag den 26. august kl. 15.00 Kirsten Kjærs Museum, Langvadvej 64, 7741 Frøstrup	side 46
Lørdag den 26. august kl. 19.30 Thisted Musikteater, Håndværkertorv 1, 7700 Thisted	side 47
Søndag den 27. august kl. 15.00 Thisted Musikteater, Håndværkertorv 1, 7700 Thisted	side 48
Skolekoncerter og åbne prøver	side 49
Oversigt over komponister	side 50

Så vidt muligt gennemføres koncerterne efter de planlagte programmer, men ændringer kan forekomme.

THY KAMMERMUSIKFESTIVAL

I begyndelsen af 1990'erne havde tømrerhandler Axel Brant Nielsen en vision, som han førte ud i livet sammen med andre fremsynede Thisted-borgere. Visionen tog udgangspunkt i, at nogle sommerhuse i Klitmøllerområdet uden for turistsæsonen stod ubenyttede hen. Unge musikere blev hvert år inviteret til at bo i husene, mens de deltog i et mesterkursus, Thy Masterclass, med den græsk-amerikanske pianist Christine Paraschos som kunstnerisk leder. Efter hendes død i 1996 overtog Craig Goodman den kunstneriske ledelse, og i samarbejde med en lokal arbejdsgruppe ændrede han masterclass'en til en kammermusikfestival. Stille og roligt har denne festival udviklet sig til en begivenhed, der i dag tiltrækker talentfulde og ambitiøse unge musikere fra hele verden.

Festivalens fem højt profilerede professorer, Craig Goodman, Annette von Hehn, Alexander Gebert, Daniel Blumenthal og Tony Nys, deltager som aktive medlemmer af de forskellige ensembler ved indstudering og koncerter. Den omstændighed gør festivalen enestående og derfor interessant for unge musikere fra hele verden.

Det internationale samarbejde udmønter sig i en række offentlige koncerter, hvis kunstneriske niveau har vakt op-

mærksomhed – også uden for landets grænser.

Desuden er samspillet et centralt element i opfyldelsen af et af kammermusikfestivalens erklærede formål: At medvirke til mellemfolkelig forståelse.

Professorerne

Craig Goodman har altid gjort tingene lidt anderledes.

Han er amerikaner af fødsel, opvokset og uddannet i Wien, Paris og New York. Efter sin uddannelse hos Marcel Moyse og Tom Nyfenger blev han engageret som solofløjtenist i Philadelphia Operaorkester under Julius Rudel. Kort efter flyttede han til New York, hvor han fik succes med deltagelse i konkurrencer, som solist og som musiker i kammerensemblet og orkestre. Men herefter valgte han at begynde en "ny" karriere i Paris og påkaldte sig interesse hos Yehudi Menuhin, Leonard Bernstein og Henri Dutilleux'.

Som udøvende kunstner giver han koncerter i mange af verdens hovedstæder såvel som i mere ydmyge omgivelser.

Craig Goodman er som komponist ophavsmænd til en række værker, der er udpræget lyriske, og som ofte involverer dans og teater.

Som professor ved konservatoriet i Strasbourg og gennem udstrakt kursusvirksomhed, har Craig Goodman på et traditionsbevidst grundlag hjulpet mange fløjtenister og kammermusikgrupper til at finde deres egen stil og retning.

www.flutist.com

Annette von Hehn begyndte at spille violin som fire-årig. Hun har studeret hos Dorothy DeLay og Itzhak Perlman ved Juillard School of Music i New York og senere hos Ilan Gronich på Universität der Künste, Berlin. Som både soloviolinist og kammermusiker har hun optrådt ved adskillige koncerter i og udenfor Europa.

I 2001 vandt hun forsteprisen ved ARD International Music Competition. Som solist har hun optrådt med Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Münchener Kammerorchester og Deutsche Radio Philharmonie i Kaiserslautern.

Sammen med sin klavertrio, ATOS Trioen, som blev etableret i 2003, optrader Annette von Hehn over hele verden og er en tilbagevendende gaest i koncertsale som engelske Wigmore Hall, Concertgebouw i Amsterdam og Teatro Colon i Buenos Aires.

Annette von Hehn er violinprofessor ved Hochschule für Musik und Tanz i

Köln og klaverprofessor ved Accademia Perosi i den italienske by, Biella

Alexander Gebert blev født i Warszawa i en musikerfamilie, som i 1980 emigrerede til Finland. I en alder af fem år begyndte han at spille cello på musikkonservatoriet i Turku (Åbo). Senere fortsatte studierne på Sibelius Akademiet i Helsingfors, Chopin Akademiet i Warszawa, konservatoriet i Paris og med Natalia Gutman på musikakademiet i Stuttgart.

Som 16-årig vandt han sin første internationale cellokonkurrence og har siden vundet førstepriser i Lutoslawski konkurrencen i Warszawa, Antonio Janigro konkurrencen i Zagreb, ved Den Internationale Konkurrence i Geneve og Valentino Bucchi konkurrencen i Rom. Han har optrådt som solist og kammermusiker ved en række internationalt kendte musikfestivaler.

I årene 2005-2012 deltog Alexander Gebert som cellist i mere end 100 koncerter i den internationalt kendte Altenberg Trio med tilknytning til Wiener Musikverein. Han holder regelmæssigt masterclasses i Europa, Asien og USA. I 2010 blev han professor og kunstnerisk prorektor ved den tyske Hochschule für Musik i Detmold.

Daniel Blumenthal er klaverprofessor ved Det Kgl. Flamske Musikkonservatorium i Bruxelles og desuden en meget flittig koncertpianist over det meste af verden. Han er født i Tyskland, men blev allerede som fem-årig kosmopolit, da han indledte sin klaverkarriere i Paris og fortsatte uddannelsen i USA, afsluttende på Juilliard School of Music i New York, hvorfra han er Doctor of Musical Arts.

Som ung vandt han et utal af klaverkonkurrencer. Nu sidder han selv i dommerpanelerne, samtidig med at han som aktiv koncertmusiker deler sin tid mellem solokoncerter, akkompagnementsopgaver og kammermusik. Dertil kommer en betydelig cd-produktion med mere end 80 indspilninger. Blumenthals repertoire er meget omfattende, og han mestrer alle stilarter med indlevelse og overlegen teknik. www.danielblumenthal.com

Tony Nys er født i Belgien og studerede violin og bratsch på Det Kgl. Flamske Musikkonservatorium i Bruxelles. Fra 1994 til 1997 var han primarius i The Fétis String Quartet. Han har desuden spillet i The World Youth Orchestra og The Gustav Mahler Youth and Chamber Orchestra.

I 1998 blev han bratschist i The Danel String Quartet, med hvilken han har spillet på de fleste internationale scener.

Kvartetten har samarbejdet med komponister som Helmut Lachenmann, Wolfgang Rihm og Pascal Dusapin, og med kvartetten har Tony Nys undervist på Universität Witten/Herdecke i Tyskland og Conservatoire Nationale Supérieur i Lyon. Siden 2005 har Tony Nys arbejdet freelance med ensembler som Explorations, Ensemble Modern, Triofenix, TetraLyre og The Malibran Quartet, ligesom han har virket som solobratschist i først radiosymfoniorkestret i Frankfurt am Main og fra 2007 ved operaen La Monnaie i Bruxelles, hvor han også er professor ved musikkonservatoriet.

Craig Goodman, fløjte

Annette von Hehn, violin

Alexander Gebert, cello

Daniel Blumenthal, klaver

Tony Nys, bratsch

Ayin Son, violin

Bojan Krtinić, klarinet

Duarte Soares, klaver

Eliana Razzino Yang, cello

Findlay Spence, cello

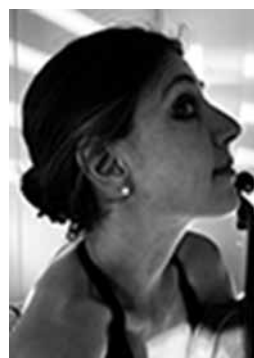
Goeunsol Heo, cello

Jiliang Shi, bratsch

Katie Liu, bratsch

Marie Roussel, violin

Oliver Leitner, violin

Piotr Thieu Quang, klarinet

Rebecca Goodman, violin

Sarah Yang, violin

Satoka Abo, violin

Valentin Weber, guitar

Yiran Wang, violin

Deltagerne 2023

Ayin Son, violin, 26 år. Sydkoreaner. Begyndte at spille som fire-årig. Hun har en mastergrad fra Conservatoire National Superieur de Musique de Paris og en bachelor fra Koreas nationale kunstuniversitet. Ayin Son har været 1. violinist i musikakademiets orkester i Ozawa og gæsteviolinist ved l'Orchestre symphonique de Mulhouse og l'Orchestre philharmonique de Strasbourg. Hun har vundet priser i Japan og Korea. Ayin Son deltog også i Thy Kammermusik festival 2021.

Bojan Krtinić, klarinet, 32 år. Serber. Han begyndte at spille klarinet som ni-årig og er uddannet på Novi Sad musikakademiet i Beograd, hvorfra han har en mastergrad i klarinet. Bojan Krtinić har vundet flere priser, bl. a. som træblæser og kammermusiker. Han komponerer og indspiller sin egen musik, og ud over klarinet spiller han saxofon, guitar og basguitar samt synger. Bojan Krtinić, der i dag spiller på New Belgrade Opera og Terazije Theater i Beograd, deltog også i 2017 i Thy Kammermusikfestival. bojan-krtinic.com

Duarte Soares, klaver, 21 år. Portugiser. Han begyndte at spille som fem-årig og studerer i dag hos Daniel Blumenthal på Koninklijk Conservatorium, Bruxelles, efter tidligere studier på Conservatório de Música do Porto. Duarte Soares, der har vundet flere priser, spiller regelmæssigt i Portugal og Belgien. Desuden har han de seneste tre år givet privatundervisning.

Eliana Razzino Yang, cello, 22 år. Italiensk-amerikaner. Hun, der begyndte at spille som fem-årig, har bestået sin bachelor på Juilliard School of Music i New York og skal nu i gang med sin mastergrad samme sted. Som solist har hun spillet i London, Paris, Rom, Bruxelles, Frankfurt, New York, Helsinki, Boston og Philadelphia og i orkestre i Italien, England og adskillige steder i USA. Eliana Razzino Yang spiller på en Joseph Panormo-cello, udlånt af Harold og Holly Glas, Philadelphia.

Findlay Spence, cello, 25 år. Skotte. Begyndte at spille som otte-årig. Han er uddannet på Royal College of Music, London, og før det på St. Mary's School, Edinburgh. Findlay Spence har spillet både som solist og kammermusiker rundt omkring i verden og har vundet flere priser. Han spiller jævnligt i the Royal Scottish National Orchestra, Philharmonia Orchestra, English National Opera Orchestra, European Union Youth Orchestra og BBC Symphony Orchestra. Han er fastansat ved St. Paul's i Knightsbridge, hvor han både spiller og komponerer for kor. Som cellist hos W. E. Hill & Sons, har Findlay Spence mulighed for at spille på og bedømme både moderne og antikke instrumenter. Selv spiller han på Robert Brewer Young's Rostropovich-cello, udlånt af St. Pauls Foundation. www.findlayspence.com

Gouensol Heo, cello, 23 år. Sydkoreaner. Begyndte at spille som fem-årig og efter tidligere studier i Seoul har hun taget bachelor på Hochschule für Musik Hanns Eisler, Berlin, hvor hun nu er i gang med sin master. Som solist har Gouensol Heo spillet i Sydkorea, De Forenede Arabiske Emirater, Europa og USA. Hun har vundet mange koreanske priser og spiller nu med Konzerthausorchester i Berlin og er initiativtager til en kvartet bestående af obo, violin, bratsch og cello.

Jiliang Shi, bratsch, 24 år. Kineser. Begyndte at spille violin som 12-årig og skiftede til bratsch som 19-årig. Efter tidligere studier i Kina og på Hochschule für Künste i Bremen afsluttede han i 2019 en bachelor på Universität Mozarteum i Salzburg, og er nu i gang med sin master. I april begyndte han desuden i Philharmonisches Staatsorchester i Hamburg.

Katie Liu, bratsch, 25 år. Amerikaner. Har spillet violin fra femårs-alderen og indtil hun som 22-årig skiftede til bratsch. Hun studerer på Yale School of Music efter tidligere studier på Colburn School of Music. Katie Liu har desuden uddannet sig i operationsanalyse og finansieringsteknik på Princeton University, med bifag i musikalsk performance og datalogi, og har skrevet sin afhandling om klassisk musikmønstergenkendelse, maskinlæring og neurale netværk. Som solobratschist debuterede Katie Liu i 2019 med Princeton University Orchestra efter at have vundet universitetets koncertkonkurrence, og samme år var hun med på den svenske pianist Per Tengstrands Beethoven Safari-turné. Hun er i dag bratschist i New Haven Symphony Orchestra.

Marie Roussel, violin, 32 år. Fransk. Begyndte at spille som seks-årig. Hun er uddannet fra Strasbourg Conservatory, Metz Conservatory og Koninklijk Conservatorium i Bruxelles og har desuden studeret musikteori. Marie Roussel arbejder som musikterapeut, spiller mange forskellige slags musik for beboere på plejehjem og underviser børn og unge.

Oliver Leitner, violin, 23 år. Amerikaner. Begyndte at spille som fire-årig og studerer i dag på Yale School of Music efter tidligere at have modtaget undervisning af Carol Laube fra Reno Philharmonics. Oliver Leitner har været solist med både Reno Philharmonic og Susanville Symphony. Desuden har han spillet i Reno Chamber Orchestra, Reno Philharmonic og Yale Symphony Orchestra. I dag er han medlem af New Haven Symphony Orchestra.

Piotr Thieu Quang, klarinet, 26 år. Polak. Han begyndte at spille som ni-årig og fik sin kandidatgrad på Fryderyk Chopin musikuniversitetet i Warszawa i 2021. Desuden har han studeret historisk klarinet på universitetet i Ostrava. Piotr Thieu Quang har vundet priser i mange klarinet- og kammermusik konkurrencer. Han er medlem af en prisvindende duo, og af klarinettrioen, Warsaw Trio, som bl.a. har spillet en radiotransmitteret koncert i Amsterdam. Siden 2021 har han været soloklarinettist i Det Polske Radioorkester i Warszawa, hvor han også underviser på Grazyna Bacewicz musikskolen.

Rebecca Goodman, violin, 24 år. Fransk. Hun begyndte at spille som seks-årig og har netop afsluttet sine bachelor studier på Hochschule für Musik und Darstellende Kunst, Stuttgart, efter tidligere studier på konservatoriet i Strasbourg. Rebecca Goodman har været en del af forskellige projekter med Junge Deutsche Philharmonie, Stuttgarter Kammerorchester, Kammerphilharmonie Mannheim og HMDK Kammerorchester. Hun har i flere år undervist studerende på forskellige niveauer. Rebecca Goodman deltog også i Thy Kammermusikfestival 2022

Sarah Yang, violin, 25 år. Canadier. Begyndte at spille som otte-årig. Hun er i gang med sin kandidatgrad på Hochschule für Musik und Tanz, Köln, efter tidligere studier på Hochschule für Musik und Theater, "Felix Mendelssohn Bartholdy" i Leipzig. Hun har været solist ved Vancouver Symphony Orchestra og Hochschule für Musik und Tanz. Sarah Yang er medlem af klavertrioen Trio Animato og spiller regelmæssigt i Deutsche Kammerakademie Neuss, ligesom hun underviser privat. Hun har vundet priser både i Tyskland og Canada, hvor hun i 2018 blev valgt som en af "30 Hot Classical Musicians under 30" af Canadian Broadcasting Company. www.sarah-yang.com

Satoka Abo, violin, 22 år. Amerikaner. Begyndte at spille som fem-årig. Hun forbereder sin kandidatgrad på Yale School of Music og blev tidligere bachelor på Cleveland School of Music. Satoka Abo har erfaring som både solist og orkestermusiker, bl.a med New Haven Symphony Orchestra, og har vundet flere amerikanske priser. I øvrigt underviser hun på musikskoler.

Valentin Weber, guitar, 27 år. Fransk. Begyndte at spille som 13-årig. Han studerer på Conservatoire Strasbourg, hvor studier i jazz og moderne musik udviklede hans sans for improvisation og for at lytte. Med sin passion for det spanske og latinamerikanske repertoire besluttede han sig for at skifte til klassisk guitar. Han har dog spillet mest jazz, men på tværs af de musikalske genrer. Og i ensembler, der spænder fra kammermusikalske duoer til jazz bigbands - udforsker Valentin Weber guitarens muligheder og rige klangfarve. Det giver ham redskaber i den kompositionsvirksomhed, som han har dyrket siden sine allerførste timer på guitaren. Han underviser i guitar og improvisation på to musikskoler. Valentin Weber deltog også i Thy Kammermusikfestival 2022.

Yiran Wang, violin, 22 år. Kineser. Begyndte at spille som fire-årig. Efter tidligere studier på konservatoriet i Shanghai studerer han nu på Juilliard School of Music, New York, hvor han i 2022 nåede finalen i The Juilliard Concerto Competition. Hjemme i Kina har Yiran Wang har spillet med det filharmoniske orkester i Shanghai.

THISTED KIRKE, 7700 THISTED

FREDAG DEN 18. AUGUST KL. 19.30

Benjamin Britten (1913 – 76)
Strygekvartet nr. 2 (komp. 1945)

1. Allegro calma, senza rigore
2. Vivace
3. Chacony, sostenuto

violin 1: Annette von Hehn
violin 2: Rebecca Goodman
bratsch: Katie Liu
cello: Eliana Razzino Yang

Rued Langgaard (1893 – 1952)
Strygekvartetsats BVN 408, "Italiensk Scherzo"

violin 1: Annette von Hehn
violin 2: Rebecca Goodman
bratsch: Katie Liu
cello: Eliana Razzino Yang

**Ny, gammel og improviseret musik inspireret af jazz,
klassisk- og verdensmusik**
"New Renaissance Airs"

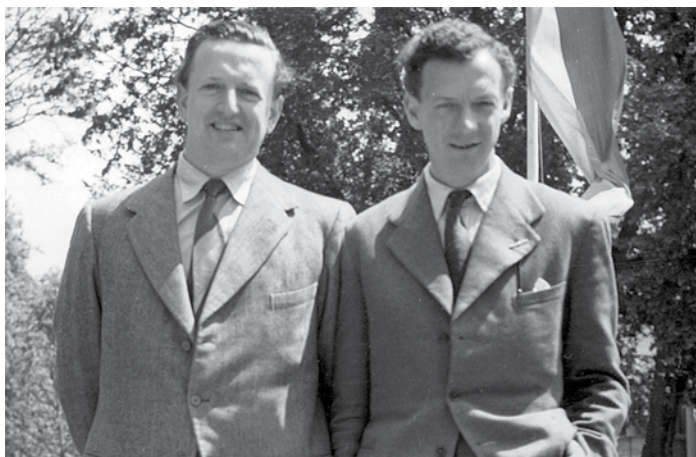
violin: Marie Roussel
fløjte: Craig Goodman
klarinet: Bojan Krtinić
guitar: Valentin Weber

---PAUSE---

W A Mozart (1756 – 91)
Klarinetkvintet i A-dur, K 581 (1789)

1. Allegro
2. Larghetto
3. Menuetto – Trio I – Trio II
4. Allegretto con variazioni

violin 1: Sarah Yang
violin 2: Yiran Wang
bratsch: Jiliang Shi
cello: Alexander Gebert
klarinet: Piotr Thieu Quang

Peter Pears og Benjamin Britten (th.)

Benjamin Britten var kun 32 år gammel, da han komponerede denne kvartet. Anledningen var en mindekoncert i Wigmore Hall i London for den engelske komponist Henry Purcell – på 250-årsdagen for Purcells død, 21. november 1945.

Britten satte Purcells musik meget højt; den indeholdt nemlig mange af de karakteristika, som han søgte efter i sin egen musik: "Klarhed, brillans, ømhed og fremmedartethed". Purcells musik inspirerede Britten til at finde sit eget personlige og nationalt inspirerede tonesprog, som adskilte sig fra de mere folkemusikagtige, 'pastorale' komponister som Delius og Vaughan Williams. Samme år som den 2. strygekvartet komponerede han også sin kendte "The Young Persons Guide to the Orchestra" og sangcyklussen "The Holy Sonnets of John Donne", som begge var inspireret af Purcells musik.

Britten så selv sin 2. strygekvartet som sit mest vellykkede forsøg på at inkorporere Purcells musik i sin egen. Allerede i starten af 1. sats kan man høre Purcells indflydelse i den lange drone (liggetone) i bratschen. Satsen er en modificeret sonateform, som afgjort lever op til de tidligere omtalte musikalske stemninger ("Klarhed, brillans, ømhed og fremmedartethed").

2. sats er en brilliant scherzo, stædigt pulserende og med en sløret intensitet, som flagrende møl.

Men det er 3. sats, der udgør værkets vægtigste del med en spilletid, der er næsten det dobbelte af de to første satter tilsammen. Titlen "Chacony" var Purcells stavemåde for chaconne, en almindeligt udbredt instrumentalform i barokken, normalt i tre-delt takt, som bestod af en række variationer over et åbningstema, der som oftest var en basfigur, der angav en bestemt akkordfølge.

Satsen indeholder i alt 21 variationer. Først tre grupper af hver seks variationer, som hver afsluttes med en solokadence i henholdsvis cello, bratsch og violin. Inden for de tre grupper fokuseres der på forskellige aspekter af temaet, nemlig a) dets harmoniske muligheder, b) rytmiske variationer, og c) melodiske variationer. Til slut følger endnu tre variationer over chaconne-temaet, der bygger op til en magtfuld afslutning med en række stædigt gentagne C-dur akkorder over chaconne-temaet i bratschen.

Henry Purcell

Den danske komponist og organist **Rued Langgaard** (1893-1952) var livet igennem en fremmed fugl i det danske musikliv. Allerede som 5-årig blev han anerkendt som vidunderbarn, men med sit stærkt senromantiske tonesprog og aparte personlighed skilte han sig ud i samtiden. Derved kom han i opposition til en af tidens mest indflydelsesrige danske komponister, Carl Nielsen.

Carl Niensens musiksyn kom bl.a. til udtryk i hans mange artikler, der blev samlet i debatbogen "Levende musik" fra 1925. Her tog Carl Nielsen et opgør med romantikkens idealer og dyrkelse af kunstnerne som særlige åndelige genier. Sammen med Thomas Laub reformerede han den folkelige danske sangtradition på et helt nyt grundlag, som gjorde op med al 'føleri' i musikken. I lyset heraf mødte Rued Langgaards hele musiksyn massiv modstand i samtiden, og hans musik slog aldrig rigtig igennem. Endelig som 46-årig fik han fast ansættelse som organist i Ribe Domkirke, og

først inden for de seneste årtier er man for alvor begyndt at interessere sig for at udgive og spille hans musik.

Rued Langgaards otte strygekvartetter blev alle komponeret mellem 1914 og 1925. Derefter gik han næsten i stå med at komponere, og denne strygekvartetsats med betegnelsen "Italiensk Scherzo" blev hans sidste bidrag til genren.

Satsen er ganske kort, og den blev komponeret i Ribe d. 21. oktober 1950 mellem kl. 7 og 7.30 om morgenen. På den første skitse skrev en desillusioneret Langgaard "Gider ikke komponere de øvrige Dele maaske til ingen Nytte!"

Satsen er senromantisk i sit tonesprog og med en harmonik, der i perioder bevæger sig på grænsen til atonalitet.

Craig Goodman om "New Renaissance Airs for 2023":

Efter den positive modtagelse sidste år har vi valgt at udvikle denne kammermusikalske ide. Her bliver musikken improviseret, komponeret og arrangeret af en lille gruppe unge musikere sammen med den kunstneriske leder. Nogle af de musikalske idéer er fra musik, som vi har lyttet til eller er begyndt at komponere hver for sig, før vi ankom til Thy, andre

har vi fundet eller skabt i fællesskab her i Thy. Denne musik vil være inspireret mange steder fra, gammel og ny musik, jazz, klassisk- og verdensmusik.

Stykkerne adskiller sig fra resten af festivalens program derved, at de først er blevet til, efter at musikerne fandt sammen i Thy. Formen vil udvikle sig, mens vi musikere opdager og finder hinanden, og mens vi arbejder sammen for at finde ind til vores fælles menneskelighed og lader denne komme til udtryk i musikken, som vi deler med jer.

Mens jeg skriver dette, hen imod slutningen af vinteren på min arbejdsplads i Strasbourg, kan jeg se, at lyset endelig er på vej tilbage og at det begynder at spire omkring mig. Og med denne oplomstring kan jeg begynde at ane, hvordan musikken vil komme til at lyde i Thy om seks måneder. Mange andre ting vil også komme til at spille ind, f.eks. de musik-kulturer som hver enkelt musiker bringer til processen, hvordan vi udvikler os som et musikalsk ensemble, og hvordan den magiske stemning fra Thy og vores festival former os.

I "New Renaissance Airs" tager vi udgangspunkt i idéen om renæssancen som genfødsel, med udgangspunkt i hvad vi måske kun har anet, eller måske er begyndt at erkende. Et bidrag, der komplementerer musikken af Lang-

gaard, Mozart og Britten, som udgør resten af dette koncertprogram.

Idéen er at tilføje noget nyt, levende, alvorligt, lykkeligt, som afspejler vores glæde ved at være her.

Den østrigske komponist **W.A. Mozart** (1756-91) regnedes af samtiden for en af de vigtigste repræsentanter for den såkaldte wienerklassiske stil, hvis første stilskaber blev en anden østriger, nemlig Joseph Haydn. Den tidlige wienerklassiske stil var baseret på tidens nye impulser fra bl.a. Johann Christian Bach, Carl Stamitz og C.P.E. Bach, men det var Haydn, der lagde grunden for de nye genrer og formyter: Symfonien, strykekvartetten og klaversonaten. Mozart perfektionerede disse nye genrer med stor teknisk brillans og emotionel dybde. Karakteristisk for Mozarts musik var dens regelmæssige metriske opbygning, musikalske gennemsigtighed og balance. Mozarts enestående evne til at komponere hurtigt og ubesværet inden for alle musikalske genrer var legendarisk, og hans musikhistoriske position som komponist er uangribelig.

Mozart afsluttede sin klarinetkvintet den 29. september 1789 – på et tidspunkt, hvor han var travlt optaget af arbejdet på operaen "Così fan tutte".

Klarinetkvintetten er et mesterværk, der med sin ejendommeligt afklarede, lyrisk indadvendte grundholdning skiller sig ud fra Mozarts mere dystre og dramatiske molværker fra hans sidste år. Hertil bidrager klarinettens klanglige særpræg, der føjer en nuance af vemod til udtrykket – ikke mindst i værkets langsomme anden sats. Kvintetten blev komponeret til hofklarinetlisten Anton Stadler, der opførte værket første gang i december 1789.

Første sats er komponeret i en bredt udfoldet sonateform, der indledes med en roligt syngende, akkordisk hovedtemagruppe i strygerne. Klarinetten træder til med en udspundet melodi over to takter, som en frit improviseret toneranke, der spiller en stor rolle i satsens videre forløb.

I den centrale gennemføringsdel arbejder Mozart med klarinettens toneranke-melodi, der føres fra stemme til stemme i et farverigt mønster med rolige akkordbrydninger i klarinetten – alt i en farverig modulerende, bølgende og lysende klangflade, der fører frem til reprisen.

I anden sats kommer Mozarts intime følelse med den menneskelige stemme til udtryk i klarinettens melodi – den synges på instrumentet som en melankolsk, men rigt nuanceret opera-arie.

Tredje sats er en menuet med to triodele. Den første trio i mol spilles af strygerne. Den anden trio i lysende dur er formet som en langsom wienervals (Ländler) med klarinetten som førende stemme.

Det er karakteristisk for værkets lyriske-indadvendte karakter, at fjerde satsen ikke er en musikantisk og livlig rondo, men en meget smuk variations-sats over et enkelt liedtema.

(Tekst: Orla Vinther)

W.A.Mozart.

Sølvstifttegning af Dorothea Stock 1789

KIRSTEN KJÆRS MUSEUM, 7741 FRØSTRUP LØRDAG DEN 19. AUGUST KL. 15.00

Ernest Chausson (1855 – 99)
Klavertrio i g-mol (komp. 1881)

1. Pas trop lent – Animé
2. Vite
3. Assez lent
4. Animé

violin: Ayin Son
cello: Findlay Spence
klaver: Duarte Soares

Franz Schubert (1797 – 1828)
Kvartetsats i c-mol, D 703 (komp. 1820)

1. Allegro assai

violin 1: Satoka Abo
violin 2: Oliver Leitner
bratsch: Tony Nys
cello: Goeunsol Heo

Rued Langgaard 1893 – 1952)
"Fjeldblomster", Intermezzo for klavertrio (komp. 1908)

Andante molto

violin: Ayin Son
cello: Findlay Spence
klaver: Duarte Soares

---PAUSE---

Johannes Brahms (1833 – 97)
Klaverkvintet i f-mol op. 34 (komp. 1864)

1. Allegro non troppo
2. Andante - un poco adagio
3. Scherzo: Allegro – Trio
4. Finale: Poco sostenuto – Allegro non troppo – Presto non troppo

violin 1: Oliver Leitner
violin 2: Satoka Abo
bratsch: Tony Nys
cello: Goeunsol Heo
klaver: Daniel Blumenthal

Ernest Chausson 1885

Den franske komponist **Ernest Chausson** (1855-1899) var elev af Jules Massenet og César Franck på Pariserkonservatoriet, hvilket også kan fornemmes på hans ungdomsværk, klavertrioen fra 1881.

Skønt hans ydre liv var præget af lys og velstand, sporer man en grundlæggende tristesse i mange af hans værker. Klavertrioen i g-mol er stort anlagt og i fire satser. Den blev komponeret i 1881, hvor Chausson afsluttede sine studier hos Massenet og blev optaget i César Francks klasse.

1. sats viser med sin tæt vævede satsstruktur og mørktfarvede harmonik allerede indflydelsen fra César Franck. En lang, tungsindig indledning fører til en

hurtig, lidenskabelig hoveddel. Her spiller klaveret et bevægeligt akkompagnement til strygernes intense udveksling af motiver.

2. sats er kort og robust. Med sin livlige 3/8-rytme har den scherzo-karakter og er som helhed lysere og mere udadvendt end første sats. Klaveret er førende over lange stræk og spiller let og fint i sin motiviske udveksling med strygernes.

3. sats er igen mørk og indadvendt i sin karakter. Klaveret indleder, men snart slutter celloen sig til, og sammen spiller de en melankolsk arie, der gradvis bygger op mod et højdepunkt, hvor violinen bliver førende stemme. I satsens løb kan vi flere gange glæde os over klaverets fint formede motiver i diskantregisteret.

I 4. og sidste sats mærkes inspirationen fra César Franck, idet Chausson i satsens løb refererer til motiver og temaer fra de foregående satser. Begyndelsen er enkel, iørefaldende og i valsetakt. Men udtrykket ændrer sig gradvist, og efter et dramatisk og kontrastrigt forløb sluttes i samme dystre og tungsindige atmosfære, som indledte første sats.

(Tekst: Orla Vinther)

Franz Schubert (1797 - 1828) blev født i Wien. Som drengesanger i Hofburg-kapellet fik Franz en glimrende musikuddannelse, bl.a. af komponisten Salieri, men som voksen levede han som frit skabende kunstner i Wien uden på noget tidspunkt at opnå offentlig anerkendelse eller en fast stilling, han kunne leve af. Schubert måtte klare sig for de beskedne indtægter, hans kompositioner indbragte. Derfor havde han ingen fast adresse, men tilbragte megen tid på Wiens kaffehuse og beværtninger – og med at flytte. Han døde i 1828 som 31-årig.

På trods af svigtende helbred, kaotiske livsvilkår og flere depressioner er hans produktion enorm: ni symfonier, en rigdom af kammermusik, herunder mere

end 20 strygekvartetter. Dertil en stor produktion af klavermusik, operaer, der aldrig blev opført, syngespil, mange korværker og sidst, men ikke mindst, mere end 600 lieder! Schubert blev en vigtig komponist i overgangen fra wienerklassikken til romantikken, primært på grund af hans store produktion af lieder til digte af samtidens store romantiske digtere, Heine, Goethe, Schiller, Rückert og Müller.

(Tekst: Orla Vinther)

Kvartetsatsen i c-mol blev komponeret i december 1820 som 1. sats af en strygekvartet, som dog aldrig blev færdigkomponeret. Kun 2. sats foreligger som et udkast. Mange har spekuleret over, hvorfor Schubert aldrig gjorde kvartetten færdig, men ingen kender svaret med sikkerhed.

Efter Schuberts død kom manuskriptet Johannes Brahms i hænde, og satsen fik sin posthume premiere i marts 1867 i Wien, senere (i 1870) udgav Brahms partituret. Fire år efter at have kompo-

neret kvartetsatsen, vendte Schubert tilbage til strygekvartetgenren og komponerede "Rosamunde"-kvartetten, efterfulgt af "Døden og Pigen" samt den 15. strygekvartet.

Schuberts brug af tekniske og dramatiske virkemidler er karakteristisk for hans modne stil, kontrasterne mellem mørkt pulserende bevægelser og et sublimt lyrisk udtryk, som vi også kender det fra "Den ufuldendte symfoni". Disse stemningskift mellem rastløshed og ro understreges yderligere af usædvanlige harmoniske modulationer. Satsen er i sonateform.

Schuberts kvartetsats

Rued Langgaard 1909

Rued Langgaard (1893-1952) var vidunderbarn på bare 15 år, da han komponerede "Fjeldblomster" som blev uropført året efter i København med Rued selv på klaver. "Fjeldblomster" kom i orkestreret version til at indgå som den langsomme sats i hans 1. symfoni, som blev uropført i 1913 af Berliner Philharmonikerne.

Musikken har et længselsfuldt udtryk med sin kromatiske harmonik og højstemte tematik, som er tydeligt inspireret af Richard Wagners og Richard Strauss' senromantiske to-

nesprog. Musikken, bedårende og præget af stor skønhed, er komponeret af en teenager, for hvem verden endnu tegner lys og lovende. Først senere udviklede hans musik sig så voldsomt, at den sprængte den romanske musiks grænser og splintredes op i mange komplicerede og sammensatte verdener.

Johannes Brahms (1833-97) var en klassisk orienteret senromantiker. Hans kendskab til Beethovens, Bachs og Palestrinas musik var dybtgående, og hans egen beherskelse af traditionens polyfone og harmoniske satsteknikker var formidabel.

Frem til 1862 levede Brahms i Hamburg. I 1862 rejste han første gang til Wien, hvor han fra 1868 tog blivende ophold. Opførelsen af hans største værk for kor og orkester, "Ein deutsches Requiem", den 10. april 1868 blev en succes, der placerede den 35-årige som én af tidens største komponister. Blandt Brahms' øvrige hovedværker er fire symfonier, to klaverkoncerter og en violinkoncert, foruden kammer- og klavermusik og henvend 200 lieder med klaverledsagelse.

Brahms efterlod sig 24 stort anlagte kammermusikværker, heraf 17 med klaver. I hans samlede produktion har kammermusikken derfor samme vægt som symfonierne, klavermusikken og liederne.

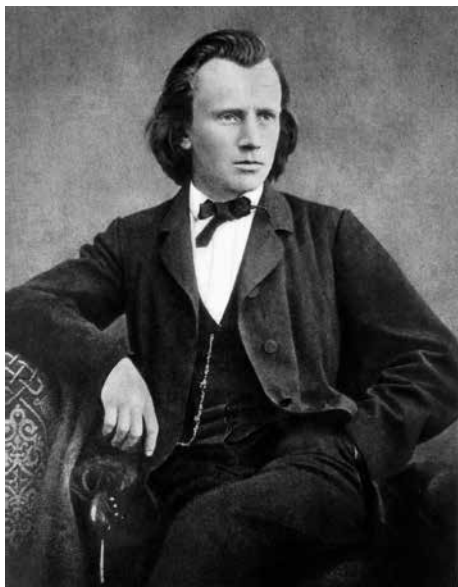
Klaverkvintetten i f-mol op. 34 står på dette års program. I 1. sats (*Allegro non troppo*) spilles hovedtemaet først unisont prøvende i 1. violin, cello og klaver, før det med et udtryk af eksplosiv energi vender tilbage for at lede til sidetemaet. 1. sats, der er komponeret som en sædvanlig sonateform med gennemføringsdel og reprise, efterfølges af en indadvendt, rolig 2. sats (*Andante, un poco Adagio*). 3. sats (*Scherzo: Allegro*) begynder tilbageholdt – med celloens pizzicati som

akkompagnement til et synkoperet tema; men roen varer kun kort: satsen udvikler sig hurtigt i et uhyre dramatisk forløb, hvor den virtuose og stort anlagte klaverstemme stiller pianisten på en alvorlig prøve.

I finalen (*Poco sostenuto – Allegro non troppo – Presto, non troppo*) opbygger den langsomme indledning en stærk spænding, som udløses, når celloen præsenterer satsens hovedtema. Finalen, der i et koncentreret tematisk arbejde udfolder en overvældende strøm af motorisk energi, munder ud i en koda (*Presto, non troppo*), der under dynamisk stigning sætter kronen på værket. (Tekst: Orla Vinther)

Partitur Brahms Klaverkvintet, starten af 4. sats

Johannes Brahms 1866

VORUPØR KIRKE, 7700 THISTED

SØNDAG DEN 20. AUGUST KL. 19.30

Ludwig van Beethoven (1770 – 1827)
Trio i c-mol op. 9 nr. 3 (komp. 1798)

1. Allegro con spirito
2. Adagio con espressione
3. Scherzo, Allegro molto e vivace
4. Finale, Presto

violin: Annette von Hehn
bratsch: Tony Nys
cello: Alexander Gebert

Heitor Villa Lobos (1887 – 1959)
"Assobio à Jato" (komp. 1950)

1. Allegro non troppo
2. Adagio
3. Vivo

fløjte: Craig Goodman
cello: Alexander Gebert

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 – 1791)
Fløjtekvartet i A-dur, K 298
(komp. 1786-87)

1. Andante, Tema med variationer
2. Menuetto
3. Rondeau

fløjte: Craig Goodman
violin: Annette von Hehn
bratsch: Tony Nys
cello: Alexander Gebert

---PAUSE---

Zoltán Kodály (1882 – 1967)
Duo for violin og cello op. 7
(komp. 1914)

1. Allegro serio, non troppo
2. Adagio – Andante
3. Maestoso e largamente, ma non troppo lento – Presto

violin: Annette von Hehn
cello: Alexander Gebert

Craig Goodman (f.1957)
"Stolpersteine" for solofløjte

fløjte: Craig Goodman

Fritz Kreisler (1875 – 1962)
1. Liebesfreud (Kærlighedsglæde)
2. Liebesleid (Kærlighedssorg)

violin: Annette von Hehn
bratsch: Tony Nys
cello: Alexander Gebert

Beethoven 1797

Ludwig van Beethoven (1770-1827) var den vigtigste arvtager efter Haydn og Mozart, og hans modne og sene værker øvede en væsentlig indflydelse på rækken af komponister i samtiden og efter hans død, bl.a. Mendelssohn, Schubert, Brahms og Schumann.

Beethovens tre strygetrioer op. 9 tilhører hans tidligste periode og danner en fornem optakt til hans seks første strygekvartetter, som blev påbegyndt i 1798. Strygetrioen i c-mol viser, hvorledes den 28-årige komponist og klavervirtuos allerede gik sine egne veje. I sit mørktfarvede, dramatiske og lidenskabelige tonesprog, sit fortættede motiviske arbejde og sine vidtgående

instrumentale krav er trioeren en station på vejen mod frigørelsen fra Haydn og Mozarts wienerklassik.

Første sats, der følger Haydns og Mozarts sonateform, indledes med dramatisk tyngde med violinen, der fører an med hovedtemaet. Dramatiske akkorder indvarsler det mere afspændte sidetema i Es-dur, der først spilles af violinen, dernæst af bratsch og cello.

Den langsomme anden sats, der også er sonateformet, begynder neddæmpet i C-dur med et lyrisk hovedtema i violinen akkompagneret af tætte, trestemmige akkorder, idet én af strygerne altid spiller med dobbeltgreb. Sidetemaet i G-dur er lyst og sangbart, det fremføres i en dialog mellem violin og bratsch til celloens akkompagnement. Den meget udtryksfulde og koncentrerede gennemføringsdel sætter med overraskende klanglig virkning ind i Es-dur og leder til den ændrede reprise.

Tredje sats er en dansende scherzo. Formen er tredelt scherzo-trio-scherzo, hvis midterste trio-del lyser op i C-dur. Satsen giver dramatiske eksempler på de udbrud af rytmisk og dynamisk energi, hvormed Beethoven satte sig ud over, hvad der i wienerklassikken blev anset for "god tone".

Den livlige fjerde sats lægger for med et hovedtema i violinen, hvis indledende trioler senere udnyttes som ledsagefigurer. De passager, hvor Beethoven modstiller melodier i "lige ottendedele" med ledsagefigurer i lynhurtige ottendedels-trioler, udfolder en strøm af rytmisk og motorisk energi.

(Tekst: Orla Vinther)

Brasilianske **Heitor Villa-Lobos** (1887 - 1959) tilhørte en generation af sydamerikanske komponister, som gravede dybt i de nationale folkelige traditioner og historier for at fremelske en musik med en national egenart. Han spillede cello og klarinet som barn, hvorefter han lærte sig selv at spille guitar og begyndte at spille i gadeorkestrene i Rio de Janeiro. Som 16-årig blev han indlemmet i et teaterorkester

og spillede også i biograforkestre, hvor han dykkede ned i populærmusikken og teatermusikken i to år. Villa-Lobos glemte aldrig sine musikalske rødder, og han lykkedes med at fusionere disse mange forskellige inspirationer til en magtfuld nationalstisk musikalsk stemme.

Herefter brugte Villa-Lobos det næste årti til at rejse gennem Amazonas, hvor han studerede landets righoldige folkelige musiktraditioner. De efterfølgende fem år var han utrolig kreativ og opnåede efterhånden anerkendelse som en af Brasiliens førende klassiske komponister. Da han i 1923 rejste til Paris, stiftede han bekendtskab med Ravel, Prokofiev og Varèse, og hans musik blev godt modtaget i Europa. I 1930 vendte han atter tilbage til Brasilien.

“Assobio à Jato” (“Jet-lyden”) komponerede han i New York i 1950. Titlen refererer til den særlige fløjte teknik, der anvendes henimod slutningen af sidste sats, hvor fløjtenisten, med munden henover mundstykket, blæser direkte og kraftigt ned i fløjten; i kombination med et glissando lyder det som et jetfly, der letter.

I 1. sats alternerer cellisten og fløjtenisten mellem en folkemusikagtig melodi og et fast, repeterende akkompagnement, mens adagio-satsen er en ekspressiv langsom sats.

Heitor Villa Lobos 1955

Wolfgang Amadeus Mozart ca. 1787

W. A. Mozarts (1756-1791) fjerde og sidste fløjtekvartet, Fløjtekvartet i A-dur, K 298 (1786-87) stammer sandsynligvis fra hans sidste leveår, trods det lave tal i Köchel-fortegnelsen (Köchels fortegnelse af Mozarts værker er opstillet kronologisk). Den er ikke - som de tidligere kvartetter - komponeret til fløjtenisten Ferdinand De Jean, men har sandsynligvis været beregnet til privat brug. Det tyder i hvert fald den helt særlige tempoangivelse i 3. sats på: “Rondieaux: Allegretto grazioso, ma non troppo presto, però non troppo adagio. Così-così—con molto garbo ed espressione” (“Rondeo-agtigt: Allegretto grazioso, men ikke for hurtigt, eller for langsomt, sådan cirka - med megen elegance og udtryk”).

1. sats består af et enkelt, sangbart tema med fire variationer, der på skift lancerer de fire musikere som solister.

2. sats er en lille menuet med trio (menuet – trio – menuet da capo) og med fløjten i den melodibærende rolle.

3. sats: Selvom tempoangivelsen for denne sats er uhøjtidelig og spøgefuld, er musikken ren og afklaret, enkel og smuk. Satsen er den haydn'ske blanding af sonate- og rondoform, og alle fire musikere kommer til orde i en let, diverterende leg med idéer og motiver. Mozarts fløjtekvartet er et lille melodisk mirakel, charmerende og yndefuld.

Zoltán Kodály (1882-1967), ungarsk komponist, musikforsker og pædagog, spillede en hovedrolle i 1900-tallets ungarske musikliv. Hans store interesse for folkemusik førte til et varigt samarbejde med den jævnaldrende Béla Bartók. Samarbejdet resulterede i indsamlingen, klassificeringen og udgivelsen af seks bind med ungarsk folkemusik, inklusive et stort antal børnesange.

Det er vokalmusikken, der indtager den største plads i Kodálys produktion.

Zoltán Kodály 1928

on, dels store, dramatiske korkompositioner, dels sange, duetter og korstykker til pædagogiske formål, indenfor hvilket område han skabte sit eget verdensberømte uddannelsessystem.

Kodálys uddannelsessystem begynder i børnehaven og tager udgangspunkt i ungarske folkesange (overvejende pentatone melodier). Sangen er fundamentet for senere indføring i instrumentalspil. Kodálys koncept er enestående derved, at det repræsenterer en helhedsvision på musikuddannelsen – men kritiseres for at være tidsbundet og begrænset ved udelukkende at bygge på folkemusik og musik i den dur-moltonale tradition.

Kodály komponerede sin duo for violin og cello i 1914, men samme år brød Første Verdenskrig ud, og værket fik først premiere i 1924. Duo'en er kompliceret, fuld af kontraster, og den stiller virtuose krav til begge musikere.

Første sats veksler mellem intenst lidenskabelige udbrud, hvor begge instrumenter bidrager på lige fod, og mere indadvendte forløb, hvor instrumenterne efter tur spiller hovedmelodien, medens det andet akkompagnerer. Satsen er tydeligt inspireret af ungarsk folkesang og -dans.

Den udtryksfulde anden sats er tematisk beslægtet med første sats. Smukt og meget varieret spiller instrumenterne; ikke blot forbundne i forholdet melodi og akkompagnement, men nu også som to stærke, individuelle karakterer, der rivaliserer og støder sammen i meget dramatiske forløb.

Tredje sats begynder med en solistisk kadence i violinen. Senere følger en Presto, der fører satsen til en brillant afslutning.

(Tekst: Orla Vinther)

Craig Goodman (f. 1957)

Hvis en tysker før 2. verdenskrig snublede over en tot græs eller en sten, så var det almindeligt at sige at en jødisk person måtte være begravet her.

I 1990'erne fik den tyske kunstner Gunter Demnig den idé at lave 10 cm høje "Stolpersteine", blokke af metal eller sten, som skulle placeres på steder, hvor personer, der var blevet deporteret eller dræbt i koncentrations- eller udryddelseslejre, sidst havde boet eller arbejdet. På snublestenene er fæstet et messingskilt med offerets navn, fødselsdag og sted, dødsdato osv. I dag finder man mere end 80.000 af sådanne mindsten spredt ud over hele Europa.

Stolpersteine Haguenau, Berthe og Sylvain Levy

Craig Goodman fortæller at "Stolpersteine" er et stykke for solofløjte, komponeret til en offentlig begivenhed, hvor to snublesten blev placeret til minde om Sylvain og Berthe Levy, som var oldeforældre til en af hans venner, Thierry

Gunter Demnig 2019

Koch. Ceremonien fandt sted den 18. september 2022 foran parrets bolig i Haguenau, ca. 35 km. fra Strasbourg.

Der var ingen jødisk ghetto i Haguenau, Levyparrets hus lå i et nabolag, hvor kristne og jøder levede sammen, ofte i samme bygninger. Sylvain Levy, der solgte humle og var præsident for humle-kooperativet, var en højt respekteret samfundsstøtte.

Kompositionen bevæger sig mellem et meditativt motiv, aldrig gentaget på præcis samme måde, men med antydning af ideen om tidløshed, erindring, og rytmiske episoder, som antyder mere udadvendte aktiviteter. Karakteren af stykket er angivet med ordene "modéré, passionné, aperto". Craig Goodman udtrykker hermed sit forsøg på at løfte både musiker og tilhørere op i en tilstand af balance - afgørende for forståelsen.

"Modéré, passionné, aperto" kan betyde - det tilbageholdte (et åndedræt), - det spændte (en buestreg) og det åbne (den dansende krop).

Fritz Kreisler (1875-1962)

1.Liebesfreud (Kærlighedsglæde)

2.Liebesleid (Kærlighedssorg)

Fra samlingen "Vieux airs de danse viennois" (udgivet 1905)

Fritz Kreisler, der var østrigsk født, boede det meste af sit liv i USA. Som violinist var han højt anerkendt i samtiden, og han anses som en af de største violinister gennem tiderne. Hans særkende var den smukke tone og - udtryksfulde frase-ring (brug af vibrato, portamento og rubato), som man normalt forbinder med salonmusikken i Wien.

Kreisler komponerede en del værker for violin, bl.a. en del pasticher i stil med komponister som Tartini, Vivaldi og wienerkomponisten Lanner. Desuden komponerede han en del solokadencer til bl.a. Beethovens og Brahms' violinkoncerter, en strykekvartet og en operette.

Kreisler udgav "Liebesfreud" og "Liebeslied" i 1905 og tilskrev dem den østrigske valsekomponist Joseph Lanner; efter at han havde gjort melodierne umådeligt populære ved sine mange koncerter, tog han dog copyright på melodierne under sit eget navn.

THISTED MUSIKTEATER, 7700 THISTED

TIRSDAG DEN 22. AUGUST KL. 19.30

Peter Heise (1830 – 79)

Klaverkvintet i F-dur (komp. 1869)

- 1- Lento à piacere – Allegro energico
- 2- Larghetto
- 3- Intermezzo. Vivace, ma non troppo presto
- 4- Finale. Lento con espressione – Allegro molto

violin 1: Sarah Yang
violin 2: Satoka Abo
bratsch: Jiliang Shi
cello: Eliana Razzino Yang
klaver: Daniel Blumenthal

Joaquin Turina (1882 – 1949)

“La Oración del Torero” (“Toreadorens Bøn”) op. 34
(komp. 1925, strygekvartetversion 1926)

violin 1: Satoka Abo
violin 2: Sarah Yang
bratsch: Jiliang Shi
cello: Eliana Razzino Yang

---PAUSE---

Gabriel Fauré (1845 – 1924)

Klaverkvartet nr. 1 i c-mol, op. 15 (komp. 1879)

1. Allegro molto moderato
2. Scherzo. Allegro vivo
3. Adagio
4. Finale: Allegro molto

violin: Sarah Yang
bratsch: Jiliang Shi
cello: Eliana Razzino Yang
klaver: Duarte Soares

Peter Heise (1830-79) blev en del af kredsen omkring Niels W. Gade efter dennes hjemkomst fra Leipzig, og som komponist var han – som Gade – inspireret af Beethoven og Mendelssohn. Men det var især Weyses danske romancer, der vandt genklang hos den unge Heise, og som vækkede hans kompositoriske talent. Han komponerede et væld af sange til danske syngespil, vaudeviller og teaterproduktioner, og hans romancer står som noget af det fineste i den danske romancetradition i 1800-tallet. Niels Møller Jensen skriver således om hans sange:

Med respekten for den strofiske form i behold bygger han sine sange op i klart overskuelige forløb med en fint formet melodik der søger sin lige i dansk romancekunst. Han viser (...) en sikker sans for at indfange et natur- eller kærlighedsdigts stemning i

en fintmærkende musikalsk deklamation til et klaverakkompagnement der synes at udvikle sig fra samling til samling henimod en stadigt mere klangligt forfinet og musikalsk medtolkende funktion.”

Udover de mange romancer var Heise også aktiv som komponist og dirigent for Studentersangforeningen, og i 1877 komponerede han sin eneste opera, ”Drot og Marsk”, som i dag anses for den fineste danske opera fra 1800-tallet.

Instrumentalmusikken fyldte kun lidt i Heises produktion; men under et af sine mange studieophold i Rom stiftede han bekendtskab med en række fine italienske musikere, der færdedes i kredsen omkring den nordiske kunstnerkoloni. Her blev han bl.a. inspireret til sin klaverkvintet i F, som er dateret Rom 1869. På trods af, at kvintetten er et brillant værk, skulle der gå næsten 140 år fra dets uropførelse, før den atter blev trukket frem fra glemslen og indspillet af Amalie Malling og Kontra Kvartetten

Efter en kort introduktion skydes 1. sats afsted med masser af energi og gå-påmod og en sand rigdom af musikalske idéer.

Den langsomme 2. sats er i den bedste romance-tradition med sangbare tema-

er og en romantisk, ekspressiv harmonik, som vi kender fra Heises sange.

3. sats er en let og livlig scherzo med et levende ping-pong-spil mellem klaver og strygere. Sidste sats indledes med dystre toner i mol, inden den ventede tilbagevenden til F-dur, og resten af værket forløber som et grandioست festfyrværkeri, fyldt med livsglæde og energi.

Joaquin Turina (1882-1949) blev født i Sevilla, Spanien og studerede musik i Madrid. Fra 1905 til 1914 boede han i Paris, hvor han studerede hos Vincent d'Indy. Her blev han ven med komponisterne Debussy og Ravel, hvis musik

blev en stor inspiration for ham. Ved sin hjemkomst til Madrid begyndte han at arbejde som komponist, lærer og kritiker. Han blev professor i komposition ved konservatoriet i Madrid i 1931.

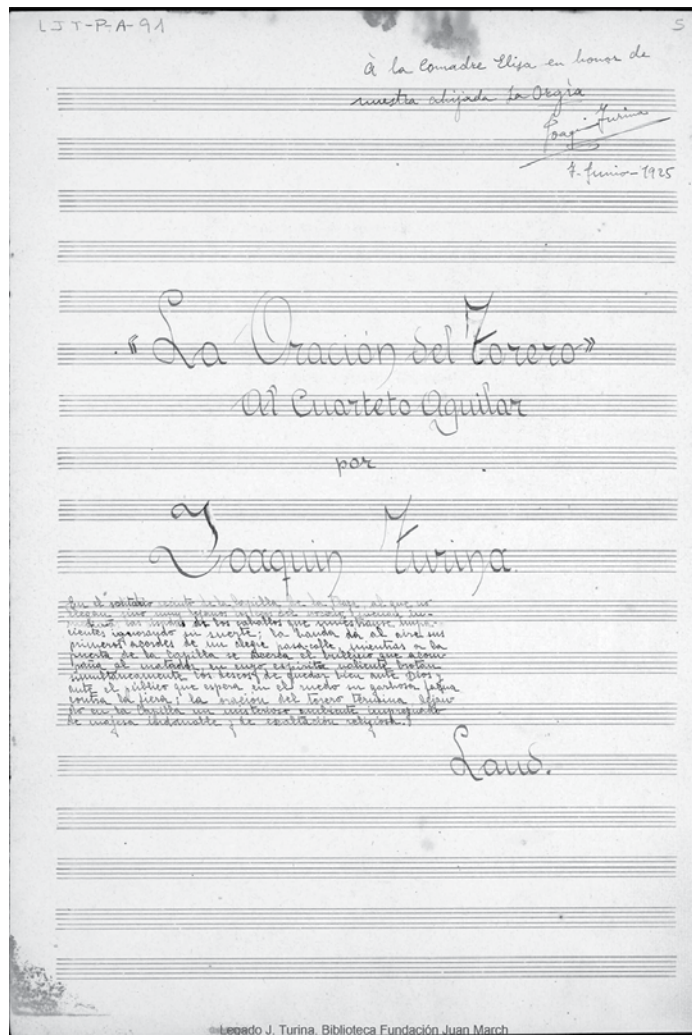
Det meste af Turinas musik er inspireret af traditionel andalusisk musik, bl.a. hans guitarkompositioner, der blev skrevet til Andrés Segovia, og hans "Jueves Santo a medianoche", der blev orkestreret for cello og orkester til Pablo Casals.

"Tyrefægterens bøn" blev oprindeligt komponeret for lut-kvartet; værket var dedikeret til Aguilar-kvartetten, som Turina samarbejdede med omkring kompositionen. Denne version for strygekvartet kom til året efter. Komponisten var inspireret af visionen om en tyrefægter, der beder i et kapel nær arenaen, før han går ud for at kæmpe, og Turina knyttede følgende kommentarer til værket:

En eftermiddag med tyrefægtning på Plaza de Madrid, den gamle, harmoniske og yndefulde plads, var jeg på arbejde. Jeg var i hestegården. Bag en lille dør lå kapellet, fredfyldt, hvor tyrefægterne kom for at bede, inden de gik ud for at se døden i øjnene.

Jeg blev dengang slået af kontrasten mellem pladsens fjerne munterhed og publikum, der ventede på festivalen, og de der knælede foran alteret for at bede til Gud, for deres liv, måske for sjælen, for smerten, for illusionen og for håbet, det liv de måske ville forlade for evigt, om nogle få øjeblikke, i arenaen fuld af latter, musik og sol.

De fem satser glider over i hinanden uden overgange. Her hører man i starten den festlige og spændingsfyldte stemning fra tyrefægterpladsen i den livfulde pasodoble. Gradvist glider vi over i den meditative, fredfyldte ro i det lille kapel, hvor toreadoren knæler ved korset, kæmper med sin angst og beder for at dagens kamp må få et lykkeligt udfald, kortvarigt afbrudt af feststemningen fra arenaen.

Turinas manuskript til "La Oración del Torero"

Fauré, ca. 1880. Maleri af Paul Mathey

Den franske komponist, organist og pædagog **Gabriel Fauré** (1845 - 1924) virkede i en årrække som organist ved Madeleinekirken i Paris. Han var desuden ansat som professor i komposition ved Pariserkonservatoriet, hvor han blev lærer for Maurice Ravel og Nadia Boulanger.

Som komponist ligger hans største indsats på klaverets, sangens og kammermusikkens område. I hans kammermusik spiller klaveret en stor rolle, med en sen strygekvartet (1924) som undtagelse. De betydeligste værker er to violinsonater og to

klaverkvartetter, hvoraf den første fra 1879 står på årets program, samt to klaverkvintetter, to cellosonater og en klavertrio.

Faurés musik kendetegnes generelt ved melodisk skønhed og fantasi. Hans personligt prægede, meget raffinerede senromantiske harmonik peger i flere henseender mod impressionismen. Han regnes for den fornemste repræsentant for den fransk-romantiske kammermusik i tiden mellem César Franck og Claude Debussy.

Den første klaverkvartet i c-mol er et livfuldt og inspireret ungdomsværk. Den sonateformede 1. sats indledes med et rytmisk spændstigt hovedtema, der spilles unisons af strygerne ledsaget af efterslagsakkorder i klaveret. Efter en solistisk neddæmpning i klaveret følger det korte, lyriske sidetema, som præsenteres i bratschen og straks efter tur bringes ind i de øvrige instrumenter. Det er dog hovedtemaet, der giver næring til satsens videre forløb; dets rytmisk prægnante motivstof bringes i stadig nye klanglige belysninger - på en måde, som bringer Schumann i erindring.

2. sats er en elegant scherzo i 6/8-takt, der indledes med pizzicato-akkorder i strygerne. Efter syv takter melder klaveret sig med et legende og luftigt tema, hvis elegante passageværk præger satsens videre forløb. I den lyse og lette triodel er klaveret igen toneangivende, nu ledsaget af sordinerede (dæmpede) strygere.

Medens 3. sats er en udtryksfuld Adagio — et smukt eksempel på Faurés romantisk prægede musiceren — så er 4. sats en livligt strømmende Allegro molto med et rytmisk markant hovedtema præget af punkterede ottendedele og et mere sangbart sidetema.

(Tekst: Orla Vinther)

LEMVIG KIRKE, TORVET 15, 7620 LEMVIG

TIRSDAG DEN 22. AUGUST KL. 19.30

Luigi Boccherini (1743 – 1805)

Strygekvartet i G-dur op. 44 nr. 4 (G.223)

”La tiranna” (komp. 1792)

1. Presto - La Tiranna
2. Tempo di Minuetto

violin 1: Ayin Son
violin 2: Oliver Leitner
bratsch: Katie Liu
cello: Alexander Gebert

Witold Lutoslawski (1913 – 94)

Strygekvartet (komp. 1964)

1. Introduction
2. Main movement

violin 1: Oliver Leitner
violin 2: Ayin Son
bratsch: Katie Liu
cello: Alexander Gebert

---PAUSE---

Maurice Ravel (1875 – 1935)

Strygekvartet i F-dur (komp. 1903)

1. Allegro moderato – Très doux
2. Assez vif – Très rythmé
3. Très lent
4. Vif et agité

violin 1: Yiran Wang
violin 2: Rebecca Goodman
bratsch: Tony Nys
cello: Findlay Spence

Dimitrij Sjostakovitj (1906 – 75)

To stykker for strygeoktet op. 11 (komp. 1925)

1. Prelude – Adagio
2. Scherzo – Allegro Molto

violin 1: Oliver Leitner
violin 2: Yiran Wang
violin 3: Ayin Son
violin 4: Rebecca Goodman
bratsch 1: Katie Liu
bratsch 2: Tony Nys
cello 1: Findlay Spence
cello 2: Alexander Gebert

Luigi Boccherini (1781-1805) var italiensk af oprindelse, men levede i Spanien fra sit 25. år med en kortvarig ansættelse ved det spanske hof. Han døde i Madrid i 1805, og de fleste af hans kompositioner er således blevet til i Spanien. Blandt disse var det især hans 124 kvintetter og 90 strygekvartetter, som gjorde ham berømt i samtiden.

Kvartetten op. 44 i G-dur bærer tilnavnet "La Tiranna". La Tiranna var navnet på en populær spansk dans, men også tilnavnet på skuespillerinden Maria del Rosario Fernández, en komedienne fra det 18. århundrede, som arbejdede ved hoffet i Madrid fra hun var 18, og som blev portrætteret af Goya ved to lejligheder.

Boccherinis kvartetter er modelleret efter Haydns model, som var den toneangivende for samtiden. Stilen er den galante, rokokoen, som dyrkedes overalt i Europa på denne tid, ved hofferne og private sammenkomster. Boccherini selv var en fremragende cellist, og skriver ofte mere avancerede stemmer for dette instrument end f.eks. Haydn. Det gælder dog ikke i "La Tiranna", hvor første violinen er den toneangivende.

Goyas maleri af Maria del Rosario Fernández La Tirana 1794

Witold Lutoslawski 1965

Witold Lutoslawski (1913-1994) er almindelig anerkendt som en af de væsentligste polske komponister efter Chopin, og i Europa hører han også til blandt de mest toneangivende i tiden efter Anden Verdenskrig. I sine store orkesterværker lykkedes det ham at kombinere folkemusikken med sin helt egen udgave af 12-tone teknikken, som adskilte sig væsentligt fra Schönbergs. Men slutningen af 1950'erne blev kriseår for Lutoslawski, hvor han oplevede store problemer med at udtrykke sine musikalske idéer.

Det blev mødet med John Cages musik, og især dennes koncert for klaver og orkester, der på ny satte ham på sporet.

Han var ikke påvirket af Cages opfattelse af lyd eller filosofi, men derimod af dennes udforskning af tilfældigheder, hvor visse aspekter af musikken står udenfor komponistens kontrol og er åben for tilfældighedernes spil eller musikerens frie valg. Konsekvensen er bl. a., at et givet stykke musik potentielt kan udføres på mange forskellige måder.

I sin strygekvartet fra 1964 skrev Lutoslawski kun de fire stemmer (intet partitur!), fordi han ikke ønskede at bestemme, hvornår der skulle være sammenfald i musikernes spil, sådan som det er normalt for klassisk ensemblemusik. Af praktiske hensyn blev der dog ved uropførelsen lavet en slags partitur, hvor de enkelte instrumenters stemmer stod over hinanden i bokse, så man kunne signalere, hvornår det var tid til at fortsætte til næste boks. Lutoslawski kaldte denne teknik for "kontrolleret aleatorik" (aleatorik: anvendelse af tilfældigheder) eller "aleatorisk kontrapunkt". Selv skrev Lutoslawski om denne teknik:

I denne kvartet har jeg søgt at udvikle og ekspandere den teknik, som jeg anvendte i mine to foregående værker, en teknik som jeg kalder kontrolleret aleatorik. Den anvender tilfældighedsprincippet med henblik på at opnå en rytmisk og ekspressiv berigelse af musikken, uden at sætte nogen begrænsning på komponistens ret til at bestemme værkets endelig form.

I introduktionen fremlægger Lutoslawski, hvordan disse spilleregler fungerer i praksis. Her hører man, hvordan de fire musikere arbejder med de samme musikalske idéer, og hver gang ét instrument kommer med et nyt indfald, følges det op af de øvrige instrumenter, som en dialog eller samtale mellem fire individer.

I hovedsatsen udfoldes musikken i forskellige stadier, der kan lyde som en rasende bisværme, spøgelsesagtige hvislelyde, ekspressive varme akkordflader osv. Hver af disse til-

stande eller billeder har sit eget tempo og udtryk, sin egen dynamik og spillemåde (pizzicato, tremoli, col legno osv.), præcis sådan som vi kender det fra en strygekvartetsats af f. eks. Beethoven. Den eneste forskel er, at her koordinerer de fire musikere ikke deres spil indbyrdes, de spiller sammen, men ikke samtidigt.

Ravel 1903 af Henri Manquin

Maurice Ravel (1875-1937) forbinder vi normalt med den franske impressionisme, hvis ophavsmand var den 13 år ældre Claude Debussy. Ravel var da også en stor beundrer af Debussy og hans raffinerede sans for klangfarver, men på

en række væsentlige områder udviklede han sit helt eget tonesprog, som gjorde hans musik umiddelbart tilgængelig og populær – hvilket ellers var uvant for komponister i det 20. århundrede. Ravels musik rummer en klassisk sans for form, et melodisk og harmonisk udtryk, som var moderne og alligevel tonalt, og en evne til at skabe rytmisk bevægelse, fuld af vitalitet og subtilitet.

Ravel komponerede kun en lille håndfuld værker inden for kammermusikken, heraf kvartetten i F-dur fra 1903. Værket var inspireret af Debussys kvartet fra 1893, men adskilte sig på væsentlige punkter fra forbilledet; Ravel benyttede en stil, som han beskrev som "modsat Debussys symbolisme", og hvor han gav afkald på "vagheden og det formløse hos de tidlige franske impressionister til fordel for en tilbagevenden til klassiske standarder". Ravels stil udviste en anderledes følelsesmæssig tilbageholdenhed, fornyelse af traditionelle former og en uhørt teknisk beherskelse af komponistens redskaber. Debussy var i øvrigt en stor beundrer af Ravels strygekvartet, i modsætning til læremesteren Gabriel Fauré, til hvem kvartetten oprindeligt var tilegnet.

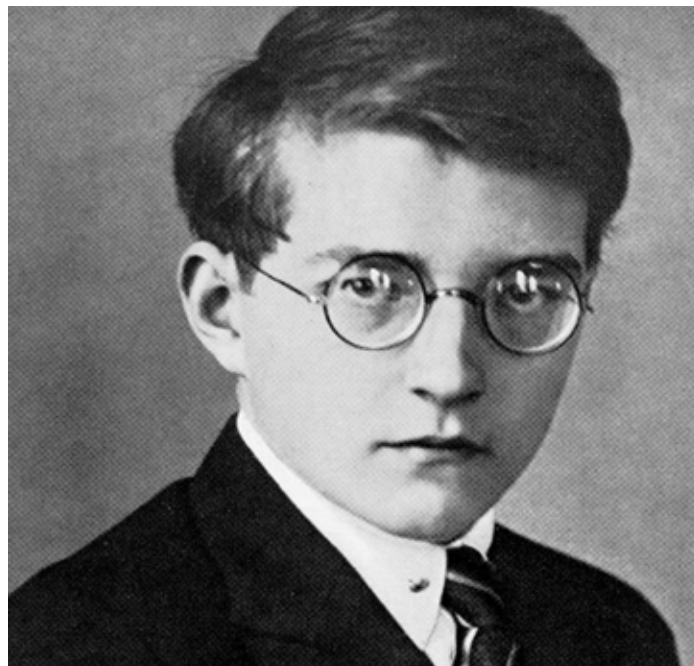
1. sats er i traditionel sonatesatsform, hvor man hører dele af hovedtemaet, der indleder satsen, blive anvendt hele satsen igennem.

2. sats er en traditionel scherzo (form: ABA) i livlig tre-delt takt og med en kontrasterende trio-del i midten. Satsen er forførende i sin kompleksitet, hvor strygernes pizzicato er koreograferet præcist i komplekse rytmiske mønstre, der underdeler takten i både to og tre slag. Et nyt tema i trioen beriger satsen med en smule spansk parfume.

3. sats er en smuk nocturne, med en natlig stemning af stilhed og mørke. Brudstykker af temaer fra de to første satser

dukker op som stumper af begivenheder fra dagen, der nu er ved at rinde ud.

Sidste sats er baseret på rondoen med et tilbagevendende tema. Satsen er tilbage i hovedtonearten, F-dur, og er kort med mange mindre, kontrasterende afsnit.

Dimitrij Sjostakovitj 1925

Den russiske komponist **Dmitrij Sjostakovitj** (1906-75) studerede i årene 1919- 26 komposition og klaver ved konservatoriet i fødebyen Skt. Petersborg, hvor han senere blev lærer. Under tyskernes belejring af byen blev han i 1941 evakueret til Moskva, hvor han fra 1943 var professor ved konservatoriet. Sjostakovitjs første symfoni fra 1926 fik straks succes; ikke blot i Sovjetunionen, men også i Tyskland og USA. I den unge Sovjetstats relativt tolerante kulturelle klima lod han

sig inspirere af den moderne musik i Vesten (bl.a. Mahler, Hindemith og Alban Berg), og han udviklede sin egen virtuose, ofte groteske og satiriske stil.

I takt med at Stalin først i 1930'erne befæstede sin magt over kommunistpartiet blev det kulturelle klima iskoldt, og Sjostakovitj blev i 1936 tvunget til at indstille sine modernistiske eksperimenter. I 1937 søgte han at imødekomme partiets krav ved at komponere sin 5. symfoni som 'en sovjetkunstners kreative svar på berettiget kritik'. Regimet forventede dur-moltonalitet, klare melodier og et overskueligt orkesterarbejde uden eksperimenter og støj. Den 5. symfoni levede op til forventningerne. Uropførelsen den 21. november 1937 blev en succes, og symfonien blev fremhævet som et eksempel på partitro, bekræftende sovjetrealisme. Men Sjostakovitjs venner og lidelsesfæller hørte noget andet under den neoklassiske overflade: en musik, som på mangfoldige måder genspejlede komponistens angst og desperation over at befinde sig som gidsel i et umenneskeligt system.

Hans position i det officielle Sovjet var vanskelig – i 1948 blev han atter anklaget for "formalisme" og bortvist fra konservatoriet. I de følgende fem år skrev han kun lidt. Stalins død i 1953 gjorde forholdene lettere for Sjostakovitj; han skrev mange nye værker, bl.a. symfonier, solokoncerter, strygekvartetter, sange, klavermusik og musik til film. Den 26. maj 1973 modtog Sjostakovitj Leónie Sonnings Musikpris.
(Tekst: Orla Vinther)

De to stykker for strygeoktet (opus 11) er et ungdomsværk, som blev påbegyndt i 1924, mens Sjostakovitj studerede ved Leningrad konservatoriet. Scherzoen blev komponeret året efter og begge satser opført i Moskva samme år. Satserne er dedikeret til vennen og digteren Vladimir Kurchavov, der døde af tuberkulose i 1925.

1. sats kan høres som en hyldest til Bach med de magtfulde, ildevarslende akkordsøjler i starten. De efterfølgende episoder står i voldsom kontrast til hinanden, et særligt kendetegn som skulle blive karakteristisk for Sjostakovitjs senere kammermusik. Præludiet er tredelt, hvor de langsomme og mørktfarvede A-dele indrammer en livlig og udadvent B-del, der er baseret på instrumenternes udveksling af motiver i fine, imiterende forløb.

Også 2. sats rummer store dynamiske og udtryksmæssige kontraster, fra det voldsomt ekspressive til det introvert sorgfyldte. Scherzoen indeholder eksempler på den bidende sarkasme, der senere blev et af kendetegnene for Sjostakovitjs musik. Man anså scherzoen for at være så teknisk krævende, at den lå på grænsen af, hvad det var muligt at udføre. På en måde er scherzoen et eksempel på den avantgardisme, der fik en kort opblomstring i Sovjetunionens første år. Værket blev kritiseret – man fandt, at det var for svært og for moderne, og at det unge geni derfor ikke levede op til forventningerne.

Ungdomsværket giver et indtryk af en yderst talentfuld og selvsikker 19-årig komponist, som allerede mestrer det kompositoriske håndværk og som udtrykker sig i et originalt og højt personligt tonesprog.

VESTERVIG KIRKE, 7770 VESTERVIG

ONSDAG DEN 23. AUGUST KL. 19.30

Luigi Boccherini (1743 – 1805)

Strygekvartet i G-dur op. 44 nr. 4 (G.223)

”La tiranna” (komp. 1792)

1. Presto - La Tiranna
2. Tempo di Minuetto

violin 1: Ayin Son
 violin 2: Oliver Leitner
 bratsch: Katie Liu
 cello: Alexander Gebert

Programnote, se side 30

Witold Lutoslawski (1913 – 94)

Strygekvartet (komp. 1964)

1. Introduction
2. Main movement

violin 1: Oliver Leitner
 violin 2: Ayin Son
 bratsch: Katie Liu
 cello: Alexander Gebert

Programnote, se siderne 30 - 31

---PAUSE---

Maurice Ravel (1875 – 1935)

Strygekvartet i F-dur (komp. 1903)

1. Allegro moderato – Très doux
2. Assez vif – Très rythmé
3. Très lent
4. Vif et agité

violin 1: Yiran Wang
 violin 2: Rebecca Goodman
 bratsch: Tony Nys
 cello: Findlay Spence

Programnote, se siderne 31- 32

Dimitrij Sjostakovitj (1906 – 75)

To stykker for strygeoktet op. 11 (komp. 1925)

1. Prelude – Adagio
2. Scherzo – Allegro Molto

violin 1: Oliver Leitner
 violin 2: Yiran Wang
 violin 3: Ayin Son
 violin 4: Rebecca Goodman
 bratsch 1: Katie Liu
 bratsch 2: Tony Nys
 cello 1: Findlay Spence
 cello 2: Alexander Gebert

Programnoter se siderne 32 - 33

VOR FRUE KIRKE, 9000 AALBORG

ONSDAG DEN 23. AUGUST KL. 19.00

Karsten Fundal (f. 1966)

“Traces” (komp. 1995)

klarinet: Piotr Thieu Quang
violin: Annette von Hehn
cello: Goeunsol Heo
klaver: Daniel Blumenthal

W. A. Mozart (1756 – 91)

Sonate for fir-hændigt klaver i B-dur, K 358

(komp. foråret 1774)

1. Allegro
2. Adagio
3. Molto Presto

klaver: Daniel Blumenthal og Duarte Soares

Poul Ruders (f. 1949)

“Three Tiny Pieces For Great Friends” (komp. 1999)

1. Romanza
2. Passione
3. Aria

violin: Annette von Hehn
klaver: Duarte Soares

---PAUSE---

Olivier Messiaen (1908 – 92)

“Quatuor pour la fin du temps” (“Kvartet til tidens ende”)

(komp. 1941)

1. Krystal-liturgi
2. Vokalise til englen, der bebuder tidens ende
3. Fuglenes afgrund
4. Intermezzo
5. Lovprisning af Jesu evighed
6. Raseriets dans for de syv trompeter
7. Virvar af regnbuer; til englen, der bebuder tidens ende
8. Lovprisning af Jesu uendelighed

klarinet: Piotr Thieu Quang
violin: Annette von Hehn
cello: Goeunsol Heo
klaver: Duarte Soares

Karsten Fundal (f. 1966) studerede komposition hos Hans Abrahamsen, Ib Nørholm, Per Nørgård og Karl Aage Rasmussen. Han slog igennem som komponist i begyndelsen af 1990'erne med sekstetten "Anelsernes Land", orkesterstykket "Ballad" og klaverkoncerten "Liquid Motion". Sideløbende har Fundal skrevet og arrangeret musik for adskillige danske og internationale film ("Kunsten at græde i kor", "Flammen og Citronen"). Han modtog "Wilhelm Hansens Komponistpris" i 1994 og Dansk Komponist Forenings Pris i 1995.

Karsten Fundals musik er inspireret mange steder fra: Bachs kontrapunkt, Keith Jarrets frie klaverimprovisationer, men også studier i naturvidenskaben har spillet en central rolle for hans kompositoriske arbejde:

Jeg var fascineret af bestemte ting i musikken og fandt nogle penderter i naturvidenskaben, som udvidede min bevidsthed. Derfor er jeg blevet ved med at orientere mig i naturvidenskaben, og jeg bruger billeder herfra, fordi det er de mest præcise billeder.

Fundals tidlige interesse for Per Nørgaards uendelighedsrække har inspireret ham til at komponere ud fra særlige matematiske og naturvidenskabelige systemer – bl.a. Fibonacci-rækker og fraktaler, og om sin "Traces" skriver han bl.a.: *Titlen "Traces" (spor) indikerer hvordan musikken udvikler sig gennem værket. Hertil har jeg benyttet et af mine foretrukne kompositionsprincipper. Accenter inden for et fast mønster af toner vil danne et nyt og langsommere mønster, og inden for dette nye mønster vil nye accenter forme endnu et mønster osv. Indenfor radering bliver et mønster overført fra plade til papir; men også det efterfølgende print kunne anvendes som skabelon for et nyt print, og så videre. "Traces" er konstrueret ud fra sådanne tæt sammenknyttede serier af 'prints', og selvom hver enkelt sektion har sit eget individuelle udtryk, så kan forskellige sektioner/udtryk sagtens hidrøre fra samme forudgående sektion, og én sektion kan sagtens indeholde 'prints' fra forskellige skabeloner – spor af spor af spor.*

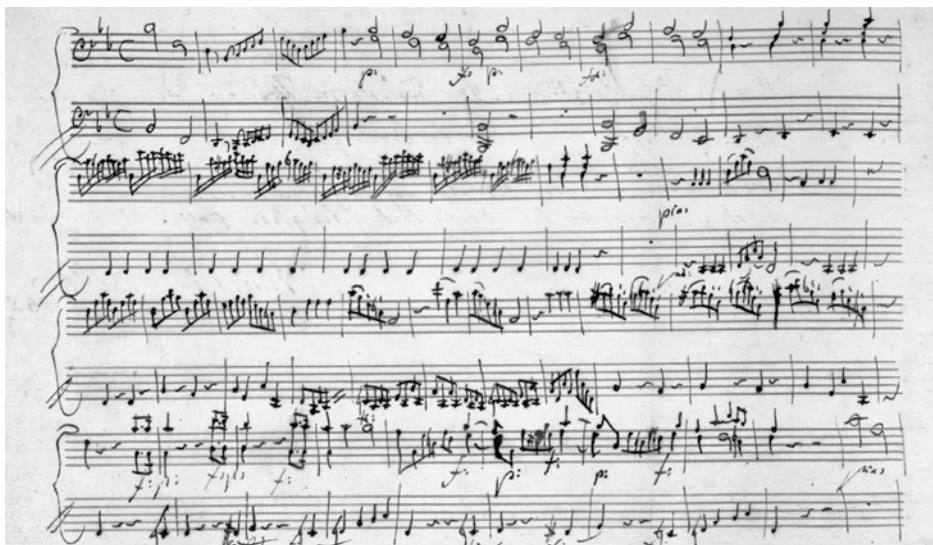
Her er tale om kompositionsprincipper, der ligger til grund for komponistens udvælgelse af toner, men som ikke nødvendigvis er hørbare, når musikken spiller. Det, man oplever som lytter, er et musikværk af godt 11 minutters varighed, der gennemløber en række skiftende stadier med hver sit udtryk (tempo, tæthed, karakter osv), og hvor man hele tiden fornemmer, at der skabes interferenser mellem de fire stemmer, som lys der brydes i prismer.

Det anonyme maleri fra 1777 viser Mozart som ridder af Den Gyldne Spore. Den fornemme orden modtog han af pave Clemens 14. i juli 1770 - som 14-årig. Anledningen var, at han i april samme år med sin fader overværede opførelsen af Gregorio Allegris 9-stemmige *Miserere* i Det Sixtinske Kapel. Vatikanet anså musikken for at være uerstattelig, og korpartituret måtte ikke kopieres. Efter at have hørt musikken én gang skrev Mozart hele værket af efter hukommelsen, gik senere ind for at kontrollere sin afskrivning og afleverede derefter partituret på Vatikanets Bibliotek. For den bedrift blev han slået til ridder, en ære, der kun var overgået to komponister før ham, nemlig Orlandus Lassus og Chr. Willibald Gluck.

W. A. Mozart (1756 - 1791) var ikke blot et vidunderbarn, men også en fuldt udviklet komponist, da han som 17-årig fik ansættelse i ærkebiskop Colleredos tjeneste i hjembyen Salzburg. Mozart var ulykkelig i sin ansættelse. Ærkebiskoppen ønskede nemlig, at Mozart skrev musik til religiøse formål, men den unge komponist ville meget hellere komponere operaer! Mozart havde meget svært ved at acceptere situationen, og han forsøgte flere gange at slippe ud af ansættelsesforholdet. I årene 1776-81 besøgte han München, Augsburg, Mannheim og Paris for at finde anden ansættelse, men uden held, og først i 1782 løsrev han sig endeligt fra Salzburg for at bosætte sig i Wien som uafhængig komponist.

Den lille fir-hændige sonate i B-dur blev til i det første år af Mozarts ansættelse hos ærkebiskoppen, og den hører ikke til blandt Mozarts mesterværker. Sonaten er sandsynligvis et pligtarbejde, brugsmusik komponeret til underholdning eller tidsfordriv. Alle de tre små satser er komponeret ud fra sonateformen.

Partitur til Mozarts Sonate i B-dur

Poul Ruders (f. 1949) er uddannet i klaver og orgel ved konservatorierne i Odense og København. Indtil 1991 virkede han som organist. Musikkritikere har fremhævet Ruders' virtuose orkesterteknik, på trods af at han som komponist hovedsagelig er selvlært. Poul Ruders har skrevet korværker, kammermusikværker og værker for soloinstrumenter, der har vakt opmærksomhed og bred anerkendelse i og uden for Danmark. Det er dog orkesterværkerne, som har skaffet Ruders størst berømmelse, og han regnes for en af de betydeligste symfonikere i efterkrigstidens Danmark. Han har desuden været aktiv som operakomponist, bl.a. med "Tjenerindens Fortælling" (1998), "Proces Kafka" (2003) og "Dancer in the Dark" (2010).

(Tekst: Orla Vinther)

Poul Ruders fortæller om "Three Tiny Pieces For Great Friends":

De tre stykker blev komponeret ud fra mit ønske om at bringe to af mine venner og yndlingsmusikere sammen i en koncert, violinisten Rebecca Hirsch og pianisten Rolf Hind. De tre stykker er virkelig små, varigheden omkring 7 minutter og titlerne: Romanza - Passione - Aria – taler for sig selv.

I Romanzaen er det violinens frit fabulerende melodi der står i centrum, fint understøttet og kommenteret af klaverstemmen.

I 2. satsen indtager klaveret en mere aktiv rolle med store, voldsomme udbrud, mens violinen fastholder sin fokus og ro.

3. sats er en duet, hvor de to melodier væver sig ud og ind af hinanden, violinens langsomme og udtryksfulde overfor klaverets regndråbemelodi i diskanten.

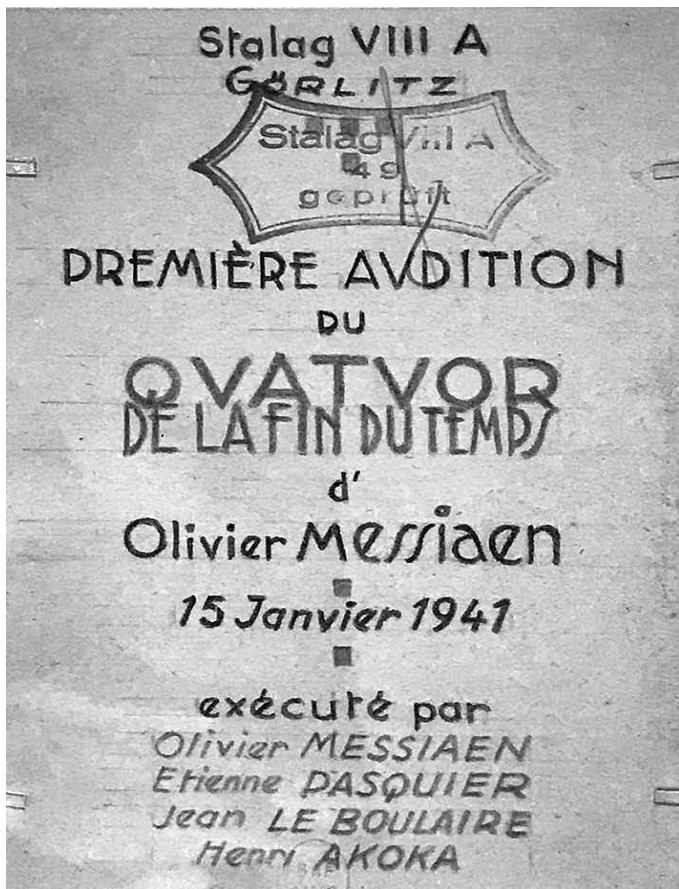
Messiaen 1937

Olivier Messiaen (1908-1992), fransk komponist og organist, var fra 1931 organist ved Trinitékirken i Paris og fra 1941 professor ved konservatoriet i Paris, hvor hans analyseseminarer i årene efter 1947 tiltrak komponister fra ind- og udland. Messiaen er især kendt for sine værker for orgel, klaver og orkester.

Messiaen skrev "Kvartet til tidens ende" under Anden Verdenskrig, mens han fra marts 1940 til juni 1941 var krigsfange i Görllitz i Tyskland. Værket er tilegnet apokalypsens engel, og dets udgangspunkt er følgende tekst fra Johannes' Åbenbaring kapitel 10, vers 1-7:

Jeg så en engel fuld af styrke stige ned fra himlen ikklædt en sky og med en regnbue på hovedet. Hans ansigt var som solen, hans fødder som søjler af ild. Han satte sin højre fod på havet og sin venstre fod på jorden, og idet han holdt sig oprejst over havet og

over jorden, løftede han hånden mod himlen og svor ved Ham, der lever i århundreders århundreder, idet han sagde: Der skal ikke være tid mere; men den dag, hvor den syvende engels trompet lyder, skal Guds mysterium fuldbyrdes.

I værket udtrykker Messiaen sin vision om apokalypsen (verdens undergang) i otte satser. Kvartettens besætning var bestemt af, at der blandt hans medfanger var tre musikere, nemlig violinisten Jean Le Boulaire, klarinettisten Henri Akoka og cellisten Etienne Pasquier. Boulaire og Akoka havde begge fået lov til at medbringe deres instru-

menter. Messiaen skrev klaverstemmen til sig selv. Først sent i kompositionsprocessen fik han adgang til et gammelt klaver, som den venligtsindede tyske kaptajn Karl-Erich Brüll skaffede til veje. Værket blev opført den 15. januar 1941 i én af fangelejrens uopvarmede barakker.

Messiaens kommentarer til hver af de otte satser er oversat af Erik Christensen, forkortet og redigeret af Orla Vinther:

1. Krystal-liturgi. Ved femtiden om morgenen improviserer en solsort omgivet af tonende støv, af en glorie af flageolettoner, der fortaber sig højt oppe i træerne. Overfør dette til det religiøse plan, så har De himlens harmoniske stilhed. Klaveret udfører en gennemgående indisk rytme – som et ostinat. Klarinetten udfører fuglenes sang.

2. Vokalise til englen, der bebuder tidens ende. Første del og kodaen – meget korte – skildrer denne engels stærke magt, den engel med regnbuehår og klæder af skyer, som støtter én fod på jorden og én på havet. Midterstykket er himlens ubegribelige harmonier. På klaveret blide kaskader af blå, gyldne og grønne, violetrøde, blå-orange akkorder – alt sammen domineret af stålgråt. Disse akkorder omgiver med en fjern klokkeklang violinens og celloens melodier, der lyder som gregoriansk kirkesang.

3. Fuglenes afgrund. Klarinetsolo uden noget som helst akkompagnement. Afgrunden: Det er tiden med dens sorger og dens træthed. Fuglene udgør kontrasten. De symboliserer vor længsel efter lyset, stjernerne, regnbuerne og jublende sang. I begyndelsen tristheden. Bemærk de langt udholdte toner med voksende styrke, fra pianissimo helt op til det voldsomste fortissimo. Fuglenes sange er skrevet i solsortens fantasifulde, muntre stil. Der vendes tilbage til trøstesløsheden i klarinettens smukke, dybe register.

4. **Intermezzo.** En lille Scherzo, der mere bevæger sig på overfladen. Intermezzoet er forbundet med de øvrige sats-er ved visse minder eller forudannelser, f.eks. med solsorten, vi allerede hørte i første sats, eller med temaet i 6. sats.

5. **Lovprisning af Jesu evighed.** Jesus betragtes her i sin egenskab af Ordet. En stor og meget langsom cellofrase ærer her – kærligt og ærbødigt – dette mægtige og blide Ords evighed, hvis år aldrig skal få ende. Majestætisk breder melodien sig i en blid og suveræn fjernhed. I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

6. **Raseriets dans for de syv trompeter.** De fire instrumenter spiller enstemmigt. De foregiver ikke på nogen måde at efterligne Apokalypsens trompeter og de forskellige katastrofer, der fulgte dem. Det drejer sig frem for alt om en studie i rytme. Henimod midten af stykket kommer et uventet pianissimo-afsnit. Så accellererer tempoet. Et vildt stringendo fulgt af en lang trille fører til afslutningen: temaet i fortissimo fremført i forlængede nodeværdier og med registerskift.

7. **Virvar af regnbuer; til englen, der bebuder tidens ende.** Satsen er tilegnet englen, der bebuder tidens ende, og især regnbuen, der dækker ham. I mine farvede drømme led jeg under en svimmelhed, en lydens og farvernes roterende trængen ind i hinanden: disse violet-røde, blå-orange, gyldne og grønne akkorder, disse sværd af ild, disse pludselige stjerner, det er virvaret, det er regnbuerne.

8. **Lovprisning af Jesu udødelighed.** Stor violinsolo svarende til cellosoloen i 5. sats. Hvorfor endnu en lovprisning? Denne er mere specielt rettet mod det andet aspekt af Jesus – Jesus, som blev menneske, ordet, som blev kød opvakt til udødelighed for at bibringe os sit liv. Den er lutter

kærlighed. Dens langsomme stigen op mod det allerhøjeste register er menneskets opstigen mod sin Gud. Guds barns opstigen mod sin Fader, den guddommeliggjorte skabnings opstigen mod paradiset.

(Tekst: Orla Vinther)

Morgenappel i den tyske krigsfangelejr Stalag VIII A, hvor Messiaen i 1940-41 komponerede Kvartet til tidens ende. Stalag er en forkortelse af Mannschaftsstammund Strafflager. Billedet er taget med skjult kamera af en new zealandsk krigsfange i 1943. Krigsfangelejren Stalag VIII A lå øst for Görlitz i det daværende Tyskland, i dag Zgorzelec, Polen. Før 1939 blev lejren anvendt af Hitlerjugend. I oktober 1939 blev lejren indrettet til 15.000 polske krigsfanger fra den tyske september-offensiv. I 1940 blev de polske fanger transporteret til andre lejre og erstattet af belgiske og franske soldater, der blev taget til fange under kampene om Frankrig. På et tidspunkt boede 30.000 fanger i lejren, der var indrettet til 15.000. I 1943 ankom 2.500 australske og new zealandske soldater fra kampene i Italien og i december 1944 1.800 amerikanske fra kampene i Ardennerne.

ANSGARKIRKEN, ØSTER JØLBY, 7950 ERSLEV ONSDAG DEN 23. AUGUST KL. 19.30

“Dreams for a Summer Night”

violin: Marie Roussel
fløjte: Craig Goodman
klarinet: Bojan Krtinić
guitar: Valentin Weber

“Dreams for a Summer Night” går et skridt videre end “New Renaissance Airs for 2023” (se side 12) og udbygger idéen om at arrangere, improvisere og komponere vores egen kammermusik som gruppe, i form af et afbalanceret, en-times program af sammenhængende, men kontrasterende segmenter. I denne musik kan drømme føde nye muligheder, her giver vi os tid til at bemærke lysets umærkelige skiften, så vi kan leve mere intenst og blive mere bevidste om, hvad vi som mennesker faktisk kan udrette, hvis bare vi tør. Og her bestræber vi os på at formidle et én-times program af umiskendeligt lyrisk musik, udført af ydmyge musikere under indflydelse af det evigt inspirerende og foranderlige lys over Thy.

Ansgarkirken 2022. Craig Goodman, Valentin Weber, Thibaud Tupinier, Jay Julio

KLITMØLLER KIRKE, VANGVEJ 8, 7700 THISTED

TORSDAG DEN 24. AUGUST KL. 19.30

Benjamin Britten (1913 – 76)
Strygekvartet nr. 2 (komp. 1945)

1. Allegro calma, senza rigore
2. Vivace
3. Chacony, sostenuto

violin 1: Annette von Hehn
violin 2: Rebecca Goodman
bratsch: Katie Liu
cello: Eliana Razzino Yang

Programnote, se side 11

Rued Langgaard (1893 – 1952)
Strygekvartetsats BVN 408, "Italiensk Scherzo"
(komp. 1950)

violin 1: Annette von Hehn
violin 2: Rebecca Goodman
bratsch: Katie Liu
cello: Eliana Razzino Yang

Programnote, se side 12

Ny, gammel og improviseret musik inspireret af jazz,
klassisk- og verdensmusik
"New Renaissance Airs"

violin: Marie Roussel
fløjte: Craig Goodman
klarinet: Bojan Krtinić
guitar: Valentin Weber

Programnote, se siderne 12 - 13

---PAUSE---

W A Mozart (1756 – 91)
Klarinetkvintet i A-dur, K 581 (komp. 1789)

1. Allegro
2. Larghetto
3. Menuetto – Trio I – Trio II
4. Allegretto con variazioni

violin 1: Sarah Yang
violin 2: Yiran Wang
bratsch: Jiliang Shi
cello: Alexander Gebert
klarinet: Piotr Thieu Quang

Programnote, se side 13

MUSIKHUSET, DOKKEDAL, 9280 STORVORDE

TORSDAG DEN 24. AUGUST KL. 19.00

Ernest Chausson (1855 – 99)
Klavertrio i g-mol (komp. 1881)

1. Pas trop lent – Animé
2. Vite
3. Assez lent
4. Animé

violin: Ayin Son
cello: Findlay Spence
klaver: Duarte Soares

Programnote, se side 15

Franz Schubert (1797 – 1828)
Kvartetsats i c-mol, D 703 (komp. 1820)

1. Allegro assai

violin 1: Satoka Abo
violin 2: Oliver Leitner
bratsch: Tony Nys
cello: Goeunsol Heo

Programnote, se siderne 15 - 16

Rued Langgaard 1893 – 1952)
"Fjeldblomster", Intermezzo for klavertrio (komp. 1908)

Andante molto

violin: Ayin Son
cello: Findlay Spence
klaver: Duarte Soares

Programnote, se side 17

---PAUSE---

Johannes Brahms (1833 – 97)
Klaverkvintet i f-mol op. 34 (komp. 1864)

1. Allegro non troppo
2. Andante – un poco adagio
3. Scherzo: Allegro – Trio
4. Finale: Poco sostenuto – Allegro non troppo – Presto non troppo

violin 1: Oliver Leitner
violin 2: Satoka Abo
bratsch: Tony Nys
cello: Goeunsol Heo
klaver: Daniel Blumenthal

Programnote, se siderne 17 - 18

VIBORG MUSIKSAL, 8800 VIBORG

FREDAG DEN 25. AUGUST KL. 19.30

Peter Heise (1830 – 79)

Klaverkvintet i F-dur (komp. 1869)

- 1- Lento à piacere – Allegro energico
- 2- Larghetto
- 3- Intermezzo. Vivace, ma non troppo presto
- 4- Finale. Lento con espressione – Allegro molto

violin 1: Sarah Yang
violin 2: Satoka Abo
bratsch: Jiliang Shi
cello: Eliana Razzino Yang
klaver: Daniel Blumenthal

Programnote, se side 26

Joaquin Turina (1882 – 1949)

“La Oración del Torero” (“Toreadorens Bøn”) op. 34
(komp. 1925, strygekvartetversion 1926)

violin 1: Satoka Abo
violin 2: Sarah Yang
bratsch: Jiliang Shi
cello: Eliana Razzino Yang

Programnote, se siderne 26 - 27

---PAUSE---

Gabriel Fauré (1845 – 1924)

Klaverkvartet nr. 1 i c-mol, op. 15 (komp. 1879)

1. Allegro molto moderato
2. Scherzo. Allegro vivo
3. Adagio
4. Finale: Allegro molto

violin: Sarah Yang
bratsch: Jiliang Shi
cello: Eliana Razzino Yang
klaver: Duarte Soares

Programnote, se side 28

HVIDBJERG VESTEN AA KIRKE, 7755 BEDSTED FREDAG DEN 25. AUGUST KL. 19.30

"Dreams for a Summer Night"

violin: Marie Roussel
fløjte: Craig Goodman
klarinet: Bojan Krtinić
guitar: Valentin Weber

Programnote, se side 41

De smukke vinduer, udsmykket af Peter Brandes, kan i pausen nydes i farver

KIRSTEN KJÆRS MUSEUM, 7741 FRØSTRUP LØRDAG DEN 26. AUGUST KL. 15.00

Karsten Fundal (f. 1966)

"Traces" (komp. 1995)

klarinet: Piotr Thieu Quang
violin: Annette von Hehn
cello: Goeunsol Heo
klaver: Daniel Blumenthal

Programnote, se side 36

W. A. Mozart (1756 – 91)

Sonate for fir-hændigt klaver i B-dur,
K 358 (komp. foråret 1774)

1. Allegro
2. Adagio
3. Molto Presto

klaver: Daniel Blumenthal
og Duarte Soares

Programnote, se side 37

Poul Ruders (f. 1949)

"Three Tiny Pieces For Great Friends"
(komp. 1999)

1. Romanza
2. Passione
3. Aria

violin: Annette von Hehn
klaver: Duarte Soares

Programnote, se side 38

---PAUSE---

Olivier Messiaen (1908 – 92)

"Quatuor pour la fin du temps" ("Kvar-
tet til tidens ende") (komp. 1941)

1. Krystal-liturgi
2. Vokalise til englen, der bebuder
tidens ende
3. Fuglenes afgrund
4. Intermezzo
5. Lovprisning af Jesu evighed
6. Raseriets dans for de syv trompeter
7. Virvar af regnbuer; til englen, der
bebuder tidens ende
8. Lovprisning af Jesu uendelighed

klarinet: Piotr Thieu Quang
violin: Annette von Hehn
cello: Goeunsol Heo
klaver: Duarte Soares

Programnote, se siderne 38 - 40

THISTED MUSIKTEATER, 7700 THISTED LØRDAG DEN 26. AUGUST KL. 19.30

"Dreams for a Summer Night"

violin: Marie Roussel
fløjte: Craig Goodman
klarinet: Bojan Krtinić
guitar: Valentin Weber

Programnote, se side 41

Thisted Musikteater 2022, Juliette Greer, Daniel Blumenthal, Brian Isaacs, Clara Abel

THISTED MUSIKTEATER, 7700 THISTED SØNDAG DEN 27. AUGUST KL. 15.00

Afslutningskoncert: Programmet udleveres ved koncerten og vil bestå af forskellige værker opført af årets musikere.

Thy Kammermusikfestival 2022

SKOLEKONCERTER

Thy Kammermusikfestival har gennem årene lagt vægt på at give skolekoncerter, hvor eleverne på hjemmebane møder klassisk kammermusik.

I år arrangeres følgende koncerter:

Mandag den 21. august

Kl. 10.00-11.00 Thy-Mors HF & VUC, Thisted
Kl. 10.00-11.00 Thisted Gymnasium STX & HF
Kl. 10.30-12.00 Højskolen Mors

Fredag den 25. august

Kl. 10.00-11.00 Thisted Friskole
Kl. 9.40 - 10.40 Vejlnes Naturfriskole

ÅBNE PRØVER

I lighed med tidligere år er der mulighed for at overvære enkelte prøver på **Bakkegaarden, Bakkegaardsvej 4, 7742 Vesløs**

Torsdag den 17. august kl. 9.00 -12.00

Fredag den 18. august kl. 9.00 - 12.00

Komponist	Værk	Side
Benjamin Britten (1913 - 76)	Strygekvartet nr. 2	10 og 42
Ludwig van Beethoven (1770 - 1827)	Strygetrio i c-mol op. 9 nr. 3	19
Johannes Brahms (1833 - 97)	Klaverkvintet i f-mol op. 34	14 og 43
Luigi Boccherini (1743 - 1805)	Strygekvartet i G-dur op. 44 nr. 4 "La tiranna"	29 og 34
Ernest Chausson (1855 - 99)	Klavertrio i g-mol	14 og 43
Gabriel Fauré (1845 - 1924)	Klaverkvartet nr. 1 i c-mol, op. 15	25 og 44
Karsten Fundal (f. 1966)	"Traces"	35 og 46
Craig Goodman (f. 1957)	"Stolpersteine" for solofløjte	19
Peter Heise (1830 - 79)	Klaverkvintet i F-dur	25 og 44
Zoltán Kodály (1882 - 1967)	Duo for violin og cello op. 7	19
Fritz Kreisler (1875 - 1962)	Liebesfreud/Liebesleid	19
Rued Langgaard (1893 - 1952)	Strygekvartetetsats BVN 408, "Italiensk Scherzo"	10 og 42
Rued Langgaard (1893 - 1952)	"Fjeldblomster"	14 og 43
Heitor Villa Lobos (1887 - 1959)	"Assobio à Jato"	19
Witold Lutoslawski (1913 - 94)	Strygekvartet	29 og 34
Olivier Messiaen (1908 - 92)	"Quatuor pour la fin du temps"	35 og 46
Wolfgang Amadeus Mozart (1756 - 91)	Klarinetkvintet i A-dur, K 581	10 og 42
Wolfgang Amadeus Mozart (1756 - 91)	Sonate for fir-hændigt klaver i B-dur, K 358	35 og 46
Wolfgang Amadeus Mozart (1756 - 91)	Fløjtekvartet i A-dur, K 298	19
Maurice Ravel (1875 - 1937)	Strygekvartet i F-dur	29 og 34
Poul Ruders (f. 1949)	"Three Tiny Pieces For Great Friends"	35 og 46
Franz Schubert (1797 - 1828)	Kvartetetsats i c-mol, D 703	14 og 43
Dmitrij Sjostakovitj (1906 - 75)	To stykker for strygeoktet op. 11	29 og 34
Joaquin Turina (1882 - 1949)	"La Oración del Torero", op. 34	20 og 44
	"New Renaissance Airs for 2023"	10 og 42
	"Dreams for a Summer Night"	41, 45, 47

I Thisted Kommune er naturen helt unik, hvilket i høj grad blev anerkendt, da Danmarks første nationalpark blev grundlagt i Thisted Kommune i 2008.

Nationalpark Thy strækker sig fra Agger Tanges sydspids til Hanstholm – ca. 55 km langs kysten og op til 12 km ind i landet – i alt 244 km².

Nationalparkens særlige natur består af klitter og klithede, som er sjældne naturtyper på europæisk plan. Den er hjemsted for en række sjældne dyr og planter.

Nationalpark Thy er Danmarks største vildmark. Her så man blandt andet den første vilde ulv i 200 år på dansk jord.

Nationalpark Thy er det sted i Danmark, hvor der er størst sandsynlighed for at se traner. Derudover er der gode chancer for at se kronstyr, fx på kanten af Hanstholm Vildtreservat i den nordlige ende af Nationalpark Thy. Agger Tange er et af Danmarks vigtigste rasteområder for fugle forår og efterår.

Nationalpark Thy er rig på kulturhistoriske spor af livet ved kysten gennem tiderne. Lodbjerg Fyr, Stenbjerg Landingsplads, redningsvejen, sømærker og de mange bunkers fra Anden Verdenskrig er alt sammen spor efter menneskets liv og færden i området.

På vestkysten i Thisted Kommune findes hele 29 surfsteder. Kyststrækningen kaldes for Cold Hawaii på grund af de perfekte forhold for især surfing, men også mange andre friluftaktiviteter i naturen.

Den varierede natur i Thisted Kommune giver tilsammen et område, hvor der kan dyrkes alt fra ekstremsport som Thy Trail Marathon, Nationalpark Thy Marathon, surfing til de mere gængse friluftaktiviteter som ridning, kajak, cykling/mountainbike og vandring.

For støtte til gennemførelse af Thy Kammermusikfestival 2022 takkes:

Stat, kommune, fonde
og andre sponsorer

STATENS KUNSTFOND

Thisted Kommune

Den A.P. Møllerske
Støttefond

FÆRCH
FONDEN

Jyllands-Postens Fond

KNUD HØJGAARDS
FOND

Kunststof-Kemi,
Skandinavia A/S

TOYOTA · FONDEN

William
Demant | Fonden

AAGE OG JOHANNE
LOUIS-HANSENS FOND

Thy Masterclass Erhverv

7nord^

Kiropraktisk Klinik,
Nykøbing

Knudsdahl Landbrug

Øvrige bidragydere

Bakkegaarden
Blomstertorvet
Det Gamle Røgeri, Hanstholm
El Kontakten, Bedsted
Erling Grønkjær Fiskeeksport A/S
Fast Plast A/S
Feriepartner Thy
Filetfabrikken Hanstholm ApS
Fiskercompagniets Detailsalg,
Vorupør
Fotograf Kristian Amby
FS GROSS ApS, Hanstholm
Gyrup landbrug
Klaverstemmeren, Aalborg
Mondo Mar Marine Foods
Revision Limfjord
Scanfish Danmark A/S
Thisted Antikvariat
Thisted Bryghus A/S
Thy Øko-is
Taabel P. og Co. A/S
XL Byg